

फिजियोथेरापी सेवाको
होम सर्भिसको लागि

सम्पर्क नं. ९८४९७३२६९७,
०१-६६३३६५२ मध्यपुर
थिमि-४

जि.प्र.का. भक्तपुर दर्ता नं. ६२/०६३/६४

THIMI TIMES WEEKLY

स्थायी लेखा नं. ३०२८६५५२३

विमि
टाइम्स
साप्ताहिक

वर्ष १७

अङ्क ०३

ने.सं. ११४३

साउन १७ गते बुधवार, २०८०

02 Aug. 2023 Wednesday

पृष्ठ ८

मूल्य रु १०/-

नेपालीको चुल्हो माथि संकट, सरकार निरीह

काठमाडौं । नेपालमा हालै दनले देशमा निर्यात भन्दा प्रकाशन भएको आर्थिक प्रतिवे आयातको अनुपात बढेको दे

आयातमा सीमा नै नाघेको देखिन्छ । त्यसमा खाद्यान्न लगायत वस्तुको आयातमासमेत वर्षेनी वृद्धि हुँदै गएको देखाएको छ ।

यसमाथि हालै विश्वमा दे खिएको खाद्य संकटको आकलन गर्दै छिमेकी मुलुक भारतले केही खाद्यान्न सामग्री तेस्रो मुलुकमा निर्यात रोक्ने निर्णय गरेको छ । नेपालले पनि भारतबाट दैनिक उपभोग्य खाद्य सामग्रीको आयात भारतबाट गर्दै आएको छ । व्यापार िहरु चामलको आयातमा अवरो ध हुने देखाउँदै मूल्य बढाउन थालेका छन् । यसले नेपालीको चुल्हो माथि संकटको बादल मडारिन थालेको छ । साउनको पहिलो साता भारतको वैदेशिक व्यापार महानिर्देशनालयले एक

बाँकी पेज ७ मा

लम्पी स्किनले चाँगुनारायण सबै भन्दा धेरै प्रभावित

भक्तपुर । पशुमा देखिएको लम्पी स्किनको संक्रमणका कारण भक्तपुरमा ५८६ चौ पायाको मृत्यु भएको छ । जिल्लाका चार नगरपालिका मध्ये सबैभन्दा धेरै चाँगुनारायण नगरपालिकामा ५११ गाई र ३ भैंसी गरी कुल ५१४ चौ पायाको मृत्यु भएको छ भने सूर्यविनायक नगरपालिकामा ६५ र मध्यपुर थिमि नगरपालिकामा १० पशुको मृत्यु भएको नगर पालिकाले जनाएको छ ।

जिल्लाको चाँगुनारायण नगरपालिकामा सबैभन्दा धेरै पशुपालन व्यवसाय रहेको

छ । नगरभित्र ठूला ठूला डेरी सञ्चालनमा रहेकोले पनि यहाँ पशुपालन व्यवसाय फस्टाएको हो । अहिले लम्पी स्किनको महामारीले सबैभन्दा धेरै क्षती पनि चाँगुनारायणमा नै भएको नगरालिकाको कृषि शाखा प्रमुख खडक कुमार मैनालीले बताउनुभयो । उहाँका अनुसार चाँगुनारायणमा अर्भ ४ भैंसी र एक हजार १३२ गाई गरी एक हजार १३६ संक्रमित छन भने ५ हजार ६ सय पशु प्रभावित छन । गाईभैंसीमा लम्पी स्किनको

बाँकी पेज ७ मा

डेंगी रोकथामका लागि टोलटोलमा खोज र नष्ट अभियान

भक्तपुर । चाँगुनारायण नगर पालिकाले डेंगी रोकथाम तथा नियन्त्रणका लागि वडावडामा द्रुत प्रतिकार्य टोली गठन गरेर अभियान थालेको छ । त्यसका लागि वडाका टोलटोलमा डेंगी रोग खोज तथा नष्ट अभियान सुरु गरेको छ ।

यो वर्ष हालसम्म 'एकजना पनि डेङ्गुका संक्रमित नभेटिएको' तथ्यांक रहेको चाँगुमा डेङ्गु रोगको महामारी फैलिनु अगाडि नै यसको नियन्त्रणका लागि नगरपालिकाले डेंगी रोकथाम तथा नियन्त्रण सम्वन्धि अभियान थालेको नगर प्रमुख जीवन खत्रीले बताए ।

उनले नगरपालिकाले तयार गरेको मनसुन पूर्वतयारी योजना अनुरूप डेंगी रोकथाम र नियन्त्रणका लागि समुदायस्तरमा विभिन्न गतिविधिसहितको अभियान सुरु भएको जनाउँदै नगरक्षेत्रमा डेंगी रोग फैलिन नदिन समयमै सचेतना अपनाउनका लागि अभियान थालिएको बताए ।

त्यसका लागि चाँगुमा नगरस्तरीय द्रुत प्रतिकार्य टोली गठन गरिएको तथा वडास्तरीय विपद् व्यवस्थापन समितिमार्फत तत्काल वडास्तरमा द्रुत प्रतिकार्य

बाँकी पेज ७ मा

कांग्रेस संगठन सुदृढीकरण अभियानमा

काठमाडौं । नेपाली कांग्रेसले पार्टी संगठन सुदृढीकरण गर्ने अभियान लाई तीव्र पारेको छ । साउन २० देखि ३० गतेसम्म सञ्चालन हुने अभियानका लागि तयारी भइरहेको कांग्रेस मुख्यसचिव कृष्णप्रसाद पौडेलले जानकारी दिएका छन् ।

उनका अनुसार कांग्रेसले पहिलो चरणको अभियानका लागि ७७ जिल्लामा केन्द्रीय सदस्य खटाउने छ । प्रतिनिधि र प्रदेशसभाका सांसद बाहेकका केन्द्रीय सदस्यलाई जिम्मेवारी तो किएको पौडेलको भनाइ छ ।

साउन १० मा सम्पन्न के

न्द्रीय कार्यसमिति बैठकको निर्णयअनुसार पहिलो चरणको अभियानमा आन्तरिक कार्यमा केन्द्रीय सदस्यहरूले जिम्मेवारी निर्वाह गर्नेछन् । महामन्त्री विश्वप्रकाश शर्माका अनुसार पार्टीले अभियान अवधिमा केन्द्रीय सदस्यले गर्ने कामको कार्यदेश (टिओआर) पनि दिनेछ ।

'पार्टी संरचनामा पूर्णता दिने लगाउने, बैठक बसाल्ने, रिपोर्टिङ लिने, सम्मेलन भएको छैन भने मिति तोक्न लगाउने, सम्मेलन भएको भए रिपोर्ट दिन लगाउने कार्य केन्द्रीय सदस्यहरूले गर्नु पर्ने

बाँकी पेज ७ मा

व्यापारीको हितमा सरकारले घटायो गाडी भाडा

काठमाडौं । वाग्मती प्रदेश सरकारले सार्वजनिक सवारी साधनको नयाँ भाडादर तोकेको छ । प्रदेशको श्रम, रोजगार तथा यातायात मन्त्रालयले मन्त्रीस्तरीय निर्णयअनुसार भाडा घटाएको जानकारी दिएको हो । नयाँ भाडादर अनुसार काठमाडौं उपत्यकाभित्रका सार्वजनिक सवारीसाधनको भाडा एक रुपैयाँको दरले घटेको छ ।

काठमाडौं उपत्यकाभित्र सार्वजनिक बसमा शून्यदेखि पाँच किलोमिटरसम्म यात्रा गर्दा अब १८ रुपैयाँ भाडा लाग्नेछ । पहिले पाँच किलोमिटरसम्मको भाडा १९ रुपैयाँ रहेकोमा व्यवसायीले रु. २० लिने गर्थ्यो । त्यस्तै १० किलोमिटर यात्रा गर्दा अब २४ रुपैयाँ भाडा लाग्ने छ । पहिलो १० किलोमिटरसम्मको भाडा २५ रुपैयाँ रहेको थियो ।

१५ किलोमिटरसम्म यात्रा गर्दा पहिला ३० रुपैयाँ रहेकोमा अहिले २९ रुपैयाँ तोकिएको छ । यस्तै, २० किलोमिटरसम्मको भाडा पहिला ३३ रुपैयाँ रहेकोमा अहिले ३२ रुपैयाँ तय गरिएको छ । २० किलोमिटरभन्दा लामो दुरीको भाडा पहिले ३८ रुपैयाँ रहेकोमा अहिले ३७ रुपैयाँ तोकिएको छ । यसरी नियमले भाडा दर घटे पनि व्यवसायीले यात्रूसँग २०, २५, ३०, ३५ र ४० नै उठाउने छ ।

तर, प्रदेश भित्र चल्ने (लामो-छोटो दूरी) मालवाहक सवारी साधनको भाडादर ३.१८ प्रतिशतले घटेको छ । यसका साथै, प्रदेशभित्रका ठूला सहरी क्षेत्रमा चल्ने सिटी बसको भाडादर

बाँकी पेज ७ मा

सुनकाण्डमा आफ्नै नेता कार्यकर्ता मुछिने डरले गृहमन्त्रीको राजीनामा मागेर सांसद अवरोध गर्दै एमाले

- रुपा थापा

नेपाल प्रहरीका पूर्व डिआइजीसमेत रहेका रमेश खरेलले केही दिनअघि पूर्व गृहमन्त्री वामदेव गौतमले अवैध रुपमा सुन भित्राउने गरेको आरोप लगाएका थिए । उनले गौतमले गृहमन्त्री हुँदा विमानस्थलबाट अवैध रुपमा अधिक मात्रामा सुन भित्राएको आरोप लगाए ।

गौतमले अवैध रुपमा सुन भित्राउने गरेको थाहा पाउँदा पाउँदै पनि खरेलले बल्ल मुख खोलेका हुन् । तर, उनलाई पहिल्यै गौतमले अवैध रुपमा सुन भित्राउने गरेको थाहा भएको भए किन अहिले आएर बोले ? कतै यसमा उनको पनि त मिल्ने भन्ने ? भनेर

अहिले आम सर्वसाधारणले प्रश्न गरिरहेका छन् ।

यता, गृहमन्त्री जस्तो सार्वजनिक पदमा बसेर अवैध रुपमा सुन भित्राएर राष्ट्र र जनताको हित विपरीत काम गर्ने व्यक्तिलाई उनले किन पक्राउ

गरने ? कानूनको दायरामा ल्याएनन् ? त्यसैले, अब सर कारले प्रहरीका पूर्व डिआइजी समेत रहेका खरेललाई पक्राउ गर्नुपर्छ ।

उनीमार्फत नेपालमा अवैध रुपमा सुन भित्राउने ठूलो संख्याको व्यक्तिहरूलाई पनि समात्नुपर्छ । खरेल पूर्व डिआइजी समेत हुन्

। आमसर्वसाधारणले बोलेजस्तो उनले बोलेको कुरा हलुका हुँदै न । अहिले आम सर्वसाधारण खरेललाई समालोचितकै मुलुकमा अवैध रुपमा सुन भित्राउने व्यापारी, कर्मचारी र राजनीतिक दलहरूको पोल खोल्ने बताउँछन् ।

जुनसुकै राजनीतिक दलका नेता, व्यापारी, सरकारी कर्मचारी या कार्यकर्ता, उसलाई कानूनको दायरामा ल्याउनुपर्छ । साथै, उनीहरूले गैरकानूनी रुपमा आयआर्जन गरेको सम्पत्ति समेत जफत गरी राष्ट्रियकरण गर्नुपर्छ ।

अहिले एकातिर खरेलले पदमा बस्दा अकुल सम्पत्ति

बाँकी पेज २ मा

आवश्यकता

पद : बजार प्रतिनिधि (महिला वा पुरुष) केही
योग्यता : न्यूनतम एसएलसी/एसईई उतीर्ण वा सो सरह
ग्राह्यता : अनुभवी तथा कम्प्यूटर सम्बन्धी सामान्य ज्ञान तथा सहकारीको ज्ञान भएको

तलब : संस्थाको नियमानुसार

इच्छुक नेपाली नागरिकहरूले आफ्नो व्यक्तिगत बायोडाटा (CV), नागरिकताको प्रतिलिपी र पासपोर्ट साइजको फोटो २ प्रति सहित यही साउन २५ गते सम्ममा कार्यालयमा सम्पर्क राख्नु होला ।

सम्पर्क समय : बिहान ७ बजेदेखि बेलुका ७ बजेसम्म
सम्पर्क नं. ०१-६६३६५४५, ०१-६६३६०३१

OSLA Saving & Credit Co-operative Ltd.
ओस्ला बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.
मध्यपुर थिमि-८, भक्तपुर, फोन नं. ०१-६६३६५४५, ०१-६६३६०३१

सुनकाण्ड.....

आर्जन गरेको बताइन्छ, अर्कातिर आफूले गरेको भ्रष्टाचार लुकाउन उनले दुई-दुई पटक चुनाव लडे को सर्वसाधारणको भनाइ छ । ने कपा एमाले पार्टीबाट वामदेव गौ तम गृहमन्त्री भएका थिए ।

तर, खरेलले गौतम गृहमन्त्री हुँदा विमानस्थलमा यसरी नै अवैध रुपमा सुन भित्रिने आरो प लगाए । गौतममाथि आरोप लाग्न थालेपछि अहिले एमालेका सांसदहरूले सदन अवरोध गरेका छन् । खरेलले भनेको कुरा सत्य हो भने सुनकाण्डमा गौतमदेखि एमालेका ठूल्ठूला नेता समेत मुछिनेछन् ।

त्रिभुवन अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलबाट अवैध रुपमा भित्रिएको सय किलो सुन बरामद गरेकोमा, धन्यवाद दिनुको साटो एमालेले गृहमन्त्री नारायणकाजी श्रेष्ठमाथि आरोप लगाउँदै उनको राजीनामा माग गरे । यति मात्र नभई गृहमन्त्री श्रेष्ठले राजीनामा नदिएसम्म सांसद चल्न नदिने अडान लिए । उनीहरु श्रेष्ठले सुनकाण्डबारे विस्तृत छानविन गरेपछि आफुहरुको पनि कर्तृत बाहिर आउने डरले अहिले सर कारलाई कमजोर बनाउने कसर तमा छ । होइन भने एमालेले सांसद अवरोध गर्नुको कारण के हो ? गृहमन्त्री श्रेष्ठको राजीनामा माग्नको कारण के हो ?

आम नागरिक वामदेव गौ तमले सार्वजनिक पदको दुरुपयो ग गरेर अकुंत सम्पत्ति आर्जन गरेको आरोप लगाउँछन् । को ही त रमेश खरेलले भनेको कुरा समेत सत्य रहेको बताउँछन् । यही सम्पत्ति छानविन गर्ने नै हो भने सरकारी कर्मचारीदेखि र ाजनीतिक दलका जुनसुकै नेता भ्रष्टाचारमा तानिनेछन् ।

कानूनको दायरामा आउने छन् । तर, यो गर्ने आँट अख्तियार दुरुपयोग अनुसन्धान आयोग र शुद्धिकरण विभागसँग छैन । पहिला पहिला गाउँघरमा सामान हराएपछि बुढोपाकाले भन्थे, चोर

को खुट्टा काट् । यसरी चोर को खुट्टा काट् भनेबित्तिकै चोरले आफ्नो खुट्टा हत्तपट उठाउन्थ्यो । जसले गर्दा चोर पत्ता लाग्थ्यो । त्यसरी नै अहिले सुनकाण्डमा आफ्ना नेता तथा कार्यकता समातिने भयले एमाले ले गृहमन्त्रीको राजीनामा माग गरिरहेको छ । सदन चल्न दिएको छैन । अहिले पनि एमालेबाटै वामदेव गौतम राष्ट्रियसभाका सदस्य छन् ।

हुन पनि एमाले पार्टी र एमालेका नेताहरूसँग सिद्धान्त, गन्तव्य र भिजन छैन भनेर सर्वसाधारणले भन्थे । धेरै वर्षअघि आम सर्वसाधारणले एमालेलाई बहुमद दिएर २०७४ सालमा सत्तामा पुर्‍याए । तर, क्षमता नभएको, राजनीतिको विषयमा थाहा नभएको वा गतन्व्य र भिजन नभएको व्यक्ति एमाले का अध्यक्ष केपी शर्मा ओली प्रधानमन्त्री भए ।

उनले उखान टुक्काकै भर मा प्रधानमन्त्री खाए । जनताले यतिधेरै मत दिएर सत्तामा पुर्‍याएको एमालेले पाँच वर्ष सर कार चलाउन सकेन । ओलीले दुई-दुई पटक सांसद विद्यटन गरे । जुन संविधान विपरीत पनि छ ।

यसरी क्षमता नभएको व्यक्तिलाई सत्तामा पुर्‍याउँदाको नतिजा के हुन्छ ? भनेर जनताले पनि राम्ररी थाहा पाइसकेका छन् । यता, कांग्रेस सरकारमा गएपछि नौ महिनासम्म एमालेले सांसद अवरोध गर्‍यो ।

यता, सांसदको तलबभत्ता, गाडी र सेवासुविधा भने लिइरह् यो । यसले २०७४ सालको चुनावमा पहिलो पार्टी बनेको एमाले २०७९ सालको चुनावमा दोस्रो पार्टी बन्‍यो । अब पनि एमाले सांसद अवरोध गर्ने, तलबभत्ता, सेवासुविधा लिइरहने र राष्ट्र र जनताको हितमा काम नगर्ने र गर्न पनि नदिने हो भने २०८४ सालको चुनावमा जिरो हुन्छ ।

भूरादेखि बूढासमेतले गृहमन्त्री श्रेष्ठलाई अहिले धन्यवाद

दिन्छन् । उनले नक्कली भुटानी शरणार्थी प्रकरणदेखि ललिता निवासको जग्गा हिनामिना गरे को आरोपमा ठूल्ठूला व्यक्तिलाई कानूनको दायरामा ल्याएको सर्वसाधारण बताउँछन् ।

अहिले गृहमन्त्री श्रेष्ठ र प्रधानमन्त्री पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डले भ्रष्टाचारलाई कानूनको दायरामा ल्याउने, भ्रष्टाचारका सम्पूर्ण फाइल खोल्ने भनेपछि एमालेको सातो गएको छ । केपी ओलीको मुटुमा ढड्रो फुटेको छ । यता, नेपाली कांग्रेसका केही ने ता पनि डराएका छन् ।

तत्कालिन प्रधानमन्त्री केपी ओलीले ललिता निवासको जग्गा प्रकरणमा एकीकृत समाजवादीका अध्यक्ष माधनकुमार नेपाल, एमाले का नेता विष्णु पौडेललगायतको संरक्षण गरेका थिए । तर, अहिले प्रधानमन्त्री प्रचण्डले भ्रष्टाचार गरेको प्रमाणित भएमा जुनसुकै राजनीतिक दलका नेतालाई पनि नछोड्ने अडान लिएका छन् ।

जनताले पनि उनको समर्थन गरेका छन् । उनीहरुमा नयाँ उज्यालो छाएको छ । भ्रष्टाचार मा दबिएको हाम्रो मुलुकमा केही मात्रामा भएपनि अब भ्रष्टाचार नियन्त्रण हुने आशा छ । अहिले सांसदमा एमालेको भूमिका देख्दा बडाध्यक्ष समेत हुने क्षमता नभएको व्यक्तिलाई भूलवश जनताले सांसद बनाएको प्रमाणित हुन्छ ।

अहिलेसम्म त विगतमा मदन भण्डारी र मनमोहन अधिकारीले गरेको कामका कारण जनताले एमालेलाई भोट दिइरहेका छन् । माधवकुमार ने पाल एमालेबाट फुटेर गएपछि एमाले कमजोर बन्यो । ओलीले आफ्नो पार्टी त सिध्याए नै तर भर्खरै मात्र जनतामा केही नयाँ आशा लिएर आएको राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा) र राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी (राप्रपा) को समे त राजनीति मेटाइदिए । आगामी निर्वाचनमा यी पार्टी पनि जिरो हुनेछन् ।

हाम्रो समाजमा खोलो ठूलो

भएको समयमा तरेमा बगिन्छ बनिन्छ । त्यसरी नै अहिले गृहमन्त्री श्रेष्ठले जनताको मन जित्ने र राष्ट्र हितमा हुने काम धमाधम गर्दा एमालेले राजीनामा माग्न आफैँले आफ्नो पार्टी सिध्याउनु हो । सुनकाण्डलगायत भ्रष्टाचारका अन्य फाइल खोल्ने डरका कारण पनि अहिले सांसद अवरोध गरेको स्पष्ट हुन्छ ।

त्यसैले, अब प्रधानमन्त्री प्रचण्ड र गृहमन्त्री श्रेष्ठले ज्ञापनपत्र बुझ्ने र कार्यक्रम उद्घाटन गर्ने कार्य मात्र नगरे भ्रष्टाचारका सबै फाइल खो ल्नुपर्छ । अहिले ओली गठबन्धन फुटाउन लागिपरेका छन् । यसै ले एक मिनेट भएपनि प्रचण्डले जनता र राष्ट्रको हितमा काम गर्नुपर्छ । चाहे पद रहोस् या नर होस् ।

अपराधी ढिलो भएपनि कानूनको दायरामा आउनैपर्छ । तर, जो अपराधमा संलग्न छैन, उसलाई केको डर ? गृहमन्त्री र प्रधानमन्त्रीले सरकार ढल्ने डरले भ्रष्टाचारका फाइलहरु खोल्न रो क्नुहुन्न । किनकि आज राष्ट्र र जनताको हितमा काम गर्दागदै सरकार ढलेमा भोलि त्यस्तो व्यक्ति वा पार्टीलाई जनताले बहुमतका साथ सत्तामा पुर्‍याउन पनि धेरै समय लगाउँदैनन् ।

अहिले सहकारीपीडित बचतकर्ताहरु घाम पानी नभनी माइतीघर मण्डलामा बसेका छन् । तर, सहकारीमन्त्री रन्जिता श्रे ष्ठलाई केही मतलब छैन । त्यसैले, अब प्रधानमन्त्री प्रचण्डले तत्कालै सहकारीपीडित बचतकर्ताहरुको समस्या समाधान गर्न निर्देशन दिनुपर्छ । यता, ४५ वर्षदेखि हुवानी गाडी, नयाँ ट्याक्सी वा फोस्टक ट्याम्पोको दर्ता खुलेको छैन ।

प्रधानमन्त्री प्रचण्डले भौतिक पूर्वाधार तथा यातायातमन्त्री प्रकाश ज्वालालाई तत्कालै नयाँ ट्याक्सी, हुवानी गाडी र फोस्टक ट्याम्पोको दर्ता खोल्न पनि निदे शन दिनुपर्छ । भक्तपुर

रुसको वाग्नर समूहद्वारा पोल्याण्डमा आक्रमण गर्ने आशंका

एजेन्सी, मस्को । वाग्नर समूहका लडाकुहरु पोल्याण्डका लागि समस्या बनिरहेका छन् । पोल्याण्डका प्रधानमन्त्री माटियाज मोराविस्कीले पनि यो कुरा स्वीकार गरेका छन् । उनका अनुसार शनिवार बेलारुसमा रुसी सम्बद्ध वाग्नर समूहका एक सयभन्दा बढी सैनिकहरू पोल्याण्डसँगको सीमा नजिक सरेका थिए ।

एक पत्रकार सम्मेलनमा मैटिअस्ज मोराविएकीले भने वाग्नर समूहका सेनाहरू बेलारुस र कालिनिनग्राद बीचको पोलिश क्षेत्रको रणनीतिक क्षेत्र सुवाल्की ग्यापको नजिक पुगे का थिए। यसका कारण पोल्याण्डका लागि खतरा बढ्दै गएको प्रधानमन्त्री आफैँले स्वीकार गरेका छन् । पोल्याण्डको सर कारले रुस र बेलारुसले ईयू देशहरूलाई अस्थिर बनाउन आप्रवासीहरूलाई प्रयोग गरेको आरोप लगाएको छ।

पत्रकारहरूसँग कुरा गर्दै पोल्याण्डका प्रधानमन्त्री माटियाज मोराविकीले अहिले अवस्था भन्नु खतरनाक भएको बताए । उनले थप भने कि यो पक्कै पनि पोलिश क्षेत्रमा अर्को हाइब्रिड आक्रमणतिर एक कदम हो। तपाईंलाई बताउन दिनुहोस् कि पो ल्याण्डको सीमाबाट केही दूरीमा वाग्नर लडाकुहरूले बेलारूसी सैनिकहरूलाई लडाई प्रशिक्षण दिइरहेका छन्।

सन् २०२२ को फेब्रुअरीदेखि सुरु भएको युद्धमा पोल्याण्ड युक्रेनको प्रमुख सहयोगी बनेको थियो । यति मात्र होइन, युक्रे नबाट भागेका हजारौं मानिस अहिले पनि पोल्याण्डमा बसिरहे का छन् ।

सीमा नजिकै वाग्नर लडाकु र बेलारूसी सैनिकको गतिविधिलाई ध्यानमा राख्दै पोल्याण्डले हालै आफ्नो क्षेत्रमा एक हजार थप सैनिक तैनाथ गरेको छ। यो उल्लेखनीय छ कि यसअघि बेलारुसका राष्ट्रपति अलेक्जेन्डर लुकाशेन्कोले बे लारुसमा उपस्थित वाग्नर लडाकुहरू पोल्याण्डको राजधानीतर्फ जान चाहन्छन् भनी बताएका थिए।

शुक्रवार एक लिथुआनियाली आन्तरिक मन्त्रीले वाग्नर समूहको उपस्थितिमा चिन्ता व्यक्त गर्दै बेलारुससँगको सिमाना बन्द गर्ने विकल्पलाई विचार गरिरहेको बताए। किनभने वाग्नर समूहका सैनिकहरूले बेलारुसको सिमाना पार गर्ने प्रयास गरिरहेका छन् ।

मानिसको औसत आयु १२० वर्ष सम्म बढ्न सक्ने

एजेन्सी। कृत्रिम बौद्धिकता अर्थात् आर्टिफिसियल इन्टेलिजेन्स (एआई) जस्ता प्रविधि र कोभिड-१९ महामारीबाट प्राप्त ज्ञानका कारण आगामी केही दशकमा मानव आयु १२० वर्षसम्म बढ्ने अनुमान गरिएको स्वीडेनी टेलिभिजन (एसभीटी) ले आइतवार जनाएको छ ।

मालार्डालेन युनिभर्सिटी (एमडीयू) का अनुसन्धाता इग्नाट कुलकोभले एसभीटीसँग भने, “हाम्रो प्राज्ञान (रोगको पुर्‍वानुमान) अनुसार मानिसको आयु ५० वर्षभित्र कमसेकम विकसित राष्ट्रमा १०० देखि १२० वर्षको बीचमा हुनेछ ।”

फिनल्याण्ड, फ्रान्स र संयुक्त अधिराज्य (बेलायत) का विश्वविद्यालयका सहकर्मीहरूसँग गरिएको एक अध्ययनको निष्कर्षबारे वैज्ञानिक पत्रिका ‘फ्युचर्स जर्नल’मा प्रकाशित भएको एक अध्ययनको निष्कर्षको बारेमा कुलकोभले बताए ।

उनले भने, “धेरै भन्दा धेरै मानिसहरूले आफ्नो स्वास्थ्य स्थितिबारे जानकारी राखिरहन शरिरमा पहिर्निन योग्य उपकरणहरू लगाउनेछन् । यी उपकरणहरू चिकित्सक र अस्पतालहरूसँग जो डिनेछन्।”

कुलकोभले प्रसङ्गलाई थप जोडे, “यी सेन्सरहरूमध्ये केही ‘ इम्प्लान्ट’को रूपमा हुनेछन् । परिणामस्वरूप यस्ता उपकरणहरूले चिकित्सकहरूलाई प्रारम्भिक चरणमा जीवनशैली परिवर्तन गर्न स्वास्थ्यमा सुधार र लामो आयुको साथ सिफारिस गर्न सक्षम बनाउनेछ ।”

अन्य क्षेत्रमा भएको प्रगतिले पनि लामो आयुमा योगदान पुर्‍याउने वैज्ञानिकहरूले पत्ता लगाएका छन् । कुलकोभले भने, “कोभिड-१९ को महामारीबाट भाइरसलाई कसरी बढी कुशलतापूर्वक पत्ता लगाउने भन्नेबारे राम्रो ज्ञान प्राप्त भएको छ। यसपहिले नै रो गहरूको छिटो निदान गर्न र नयाँ उपचारहरू विकास गर्न कृतिम बौ द्धिकता (एआई)को प्रयोग गरिएको छ ।”

पुरानो बाजा प्रति नयाँ पुस्ताको आकर्षण

भक्तपुर । मनोरञ्जनका नयाँनयाँ साधनहरू आए पनि भक्तपुरका एक थर ीका नयाँ पुस्ता यहाँका पुरानै बाजामा मस्त देखिएका छन् । धाँ बाजा (एक प्रकार को पुरानो बाजा) सिक्दै गरेकी कम्प्युटर प्रशिक्षक प्रविना वनमालाले परम्परागत बाजामा एकदम रुचि भएर धाँ बाजा सिक्दै गरेको बताइन् । उनले ३ वर्ष अघि धिमे बाजा पनि सिकिसकेको स्मरण गरिन् । अहिले वासुरी, धिमे बाजामा महिलाको सहभागिता बढ्दै गएको देख्छु तर धाँ बाजामा अहिले पनि हाम्रो बुढापाका मात्रा भएका देख्छु र त्यसैले यसमा पनि महिलाको सहभागिता देखाउन बाजा सिक्दै गरेकी हुँ, उनले भनिन्, मलाई ने वारी सस्कृतिमा भएको सबै बाजा सिक्ने चाहनाका साथ बाजा सिक्दै गरेकी हु । समय मिलेसम्म सबै बाजा सिक्ने उनको योजना छ ।

२०६८ सालदेखि निरन्तर पुरानो बाजाहरूको निःशुल्क कक्षा चलाउँदै आएको जिल्लाको लिवालीस्थित निओ फियुजन (सस्थाको नाम) का सञ्चालक

बालकृष्ण वनमालाले पहिलेदेखि नै परम्परागत धिमे बाजा र धाँ बाजाको तालिम निःशुल्क संचालन गर्दै आइरहेको जानकारी गराए । संचालक वनमालाले पुराना बाजा बजाउने कला नयाँ पुस्तालाई हस्तान्तरण गर्ने हेतुले धिमे र धाँ बाजा सिकाउँदै आएको सुनाए । अहिले वासुरी, पछीमा (बाजाको नाम) मा थप गरेका छौं, वनमाला भन्छन् । बाजामा कम्तीमा १०-१५ जनाको सहभागिता हुने उनको भनाई छ । उनले बाजा निःशुल्क नै तालिम दिँदै आएको छ ।

धाँ बाजा प्रशिक्षक सविन लैवाले ५ वर्षदेखि धाँ बाजा सिकाउँदै आएको बताए । टोल टोलमा र संघसस्थाहरूमा धाँ बाजा सिकाउँदै आएको उनी सुनाउँछन् । साथै उनले आफूले धाँ सिक्ने बेलामा कोही पनि महिला सहभागिता नभएको सम्झना गरे । तर अहिले यसमा पनि केही वर्षदेखि महिलाको सहभागिता बढ्दै आएको मा उनी खुशी साट्छन् । विशेषगरी यहाँ बाजागाजा बेलुकीको समयमा सिकाइने प्रचलन रहेको उनी बताउँछन् ।

अर्का धिमे बाजाको प्रशिक्षक उगेन बोजुले लगभग १० वर्षदेखि टोलटोलमा तथा सघंसंस्थामा धिमेबाजा सिकाउँदै आएको बताउँछन् । ११ वर्षमा सिकेर १२ वर्षको उमेरदेखि नै धिमेबाजा सिकाउन थालेको उनले बताए । धिमेबाजामा महिला पुरुषको सहभागिता बराबर जस्तै भएको अनुभव उनी सुनाउँछन् ।

संस्कृतिविद् ओम धौभडेलका अनुसार नयाँ पुस्ता बाजागाजा बजाउनमा र माएका छन् । बेलुकीको फुर्सदको समयको सदुपयोग गर्ने हेतुले बाजा सिक्ने प्रचलन चलिआएको उनको भनाई छ । उहिले गुथी, दाफाभजनमा केटाहरूलाई मात्र बाजागाजा सिकाइथ्यो तर अहिले सहकारी संस्था र विभिन्न बाजा समूहले केटाकेटी दुवैलाई बाजागाजा सिकाइरहेको छन्, उनी भन्छन् । केही वर्ष पहिला दाफा भजनबाट केटाहरूलाई मात्र सिकाउँदा बाजागाजा सिक्न आउनेको कमी र बाजागाजा नै लोभ हुने अवस्था सृजना भएको उनी स्मिन्छन् । तर अहिले महिला पुरुष दुवैको सहभागिता भएपछि बाजागाजा सिक्न हरेक घरका केटाकेटीहरूले सहभागिता जनाउने गरेको पाइएको उनी सुनाउँछन् ।

अधिकांश बाजागाजा प्रशिक्षणको अवधि ३ देखि ६ महिनासम्म हुने गरेको बताइन्छ । बाजागाजा सिकाएपछि यहाँ समापनमा भोजभटेरको आयोजना गरिन्छ । त्यो बेला सामूहिक पैसा राखेर भोजभटेर गरिन्छ ।

मानव बेचबिखनमा १८ वर्षमुनिका बालिका बढी पीडित

काठमाडौँ । नेपालमा मानव बेचबिखन अपराधमा १८ वर्षमुनिका बालिकाको सङ्ख्या बर्सि बढ्दै गएको तथ्याङ्क छ । नेपाल प्रहरीको तथ्याङ्कअनुसार आर्थिक वर्ष २०७७-७८ मा १८ वर्षमुनिका पीडित बालबालिकाको सङ्ख्या एक सय ८७ रहेकोमा बालकको सङ्ख्या एक र बालिकाको सङ्ख्या ७९ छ ।

सो आवमा १८ वर्ष माथिका पुरुष तीन र महिला १०४ गरी जम्मा पीडितको सङ्ख्या एक सय ८७ छ । नेपाल प्रहरीका केन्द्रीय प्रवक्ता एवं सूचना अधिकारी प्रहरी नायब महानिरीक्षक कुवेर कडायतले विभिन्न प्रलोभनमा मानिसहरू हवाइमार्ग र स्थलमार्गको माध्यमबाट विदेश जाने गरेको बताए । उनले स्थलमार्गबाट भारत हुँदै तेस्रो मुलुक पुग्ने गरेको बताए ।

“ग्राउण्डबाट जानेहरू भारत मात्र जान्थे । अहिले भारत हुँदै तेस्रो मुलुक जान्छन् । जाँदा खेरी आफन्तसँगै जाने गर्छन् । भारतमा जाने भनेपछि रोकतो क गर्ने आधार भएन । अहिले पनि दैनिकजसो भिजिट भिसामा जान्छन्, कानुनमा जाने व्यवस्था पनि छ ।” उनले भने ।

आर्थिक वर्ष २०७८-७९ मा १८ वर्षमुनिका पीडित बालकको सङ्ख्या एक र बालिकाको सङ्ख्या ८२ रहेको प्रहरीको तथ्याङ्क छ । सो वर्ष पीडित पुरुष १० र महिलाको सङ्ख्या ११८ रहेको छ ।

प्रहरीले भिजिट भिसामा जानेहरू हप्तामा करिब ८० देखि ९० जनालाई विमानस्थलबाटै फर्काउने गरेको छ । “जस्तो कि, इराक जाने भन्छन् । उसको त्यहाँ कोही आफन्त पनि हुँदैन । सरकारले त्यहाँ काम गर्न दिएको छैन ।” उनले सरकारले काम गर्न प्रतिबन्धित देशमा पनि आर्थिक प्रलोभनदेखि रोजगारी, पढाइ, फिल्म खेलाइदिन्छुसम्म भनेर प्रलोभनमा पार्ने गरेको बताए । प्रहरीले अवैधानिक रूपमा

जानेले बोर्डरमा भुटो बोल्ने गरे को जनायो । नाताले छोरी पछि भने पनि नाता प्रमाणित नभएका कयौं केशहरु रहेको उनले बताए । उनले भने, “छोरी भन्छन्, छोरी र उसको नाता प्रमाणित देखिँदैन । नाबालकदेखि कतिपयको त गाउँबाट नै सिफारिस बनाएर ल्याइएको हुन्छ उपचार गर्न भनेर । बाहिर लगेपछि अरु नै कार्यमा लगाइन्छ, पीडित बनाइन्छ, अन्य क्रियाकलाप, शोषण गर्ने गरिन्छ ।”

त्यस्तै आर्थिक वर्ष २०७९-८० मा पीडित बालकको सङ्ख्या एक र बालिकाको सङ्ख्या ८४ रहेको तथ्याङ्क छ । यो वर्ष १८ वर्षमाथिका पुरुष १९ र महिला २३० गरी जम्मा १५५ पीडित छन् । प्रहरीका अनुसार आर्थिक वर्ष २०७७-७८ मा १८ वर्ष माथिका १८३ महिला र पुरुष ३ पीडित भएका थिए । सो वर्ष महिला अभियुक्त ९५ र पुरुष २०२ जना रहेको तथ्यांक छ ।

२०७८-७९ मा पीडित महिलाको सङ्ख्या २०० र पुरुष ११ जना छन् । सो वर्ष महिला ७५ र पुरुष २०९ अभियुक्त छन् । २०७९-८० मा पीडित महिला २१० र पीडित पुरुषको सङ्ख्या २० छ । सो वर्ष महिला अभियुक्त १२१ र पुरुष अभियुक्तको सङ्ख्या २२२ छ ।

मानव बेचबिखनमा हुने पीडितमध्ये महिला र बालिकाको बढी किन भएको होला भन्ने जिज्ञासामा महिला आयोगकी अध्यक्ष कमला पराजुलीले समाजमा रहेको लैङ्गिक विभेद यसको एउटा कारण भएको बताउँछन् ।

अध्यक्ष पराजुलीका अनुसार कर्णालीमा होस या सुदूर पश्चिममा, मधेश, बागमती या जुनसुकै ठाउँमा छोराछोरी बीचमा विभेद छ । छोरा हाम्रो भोलिको सम्पत्ति हो, हेरविचार गर्ने, खाने, हकवाला हो भन्नेखालको सोच छ । छोरा र छोरी समान

अशियार हुन भनेर स्वीकार गरे को नदेखिन बताउँछिन् ।

घर, परिवार, समाजमा दुर्व्यवहार, असमानता, विभेद खेपिरहेका हुन्छन् । कतिपय बुवाआमा, परिवार, आफन्तले सरसल्लाह गरेर नै बाहिर पठाइदिन्छन् । तुलनात्मक रूपमा केटाभन्दा केटीहरू नै यस्तोमा धेरै भएको बताउँदै छोरी मान्छेले घरको सरसफाइ, भाँडा माँफ्ने लगायतको काम सानै उमेरदेखि गर्ने भएकाले गाउँबाट सदरमुकाम, सदरमुकामबाट प्रदेश, प्रदेशबाट केन्द्र, पहाडबाट मधेसमा एक ठाउँबाट अर्को ठाउँमा लगेर होटल, डान्सबार लगायतका क्षेत्रमा दुरुपयोग गर्ने गरेको उहाँको भनाइ छ ।

उनका अनुसार, “त्यस्ता ठाउँमा अझ बढी किशोरीलाई दुरुपयोग, श्रम शोषण, विभेद गर्ने, बाहिर लाने, बोर्डर क्रस गरि उनी धेरै भएका छन् । १२, १३ वर्षको नानीलाई उमेर पुगेको भनेर १६, १७ वर्षको भनेर नागरिकता बनाइदिने । सिङिओले नमान्दा-नमान्दै वाउआमा सबैले जबरजस्ती नागरिकता बनाइदिने । नागरिकता बनाएपछि पासपोर्ट बनाएर वैदेशिक रोजगारीको नाममा ट्राफिकिङ भइरहेको छ ।” मानव बेचबिखन नियन्त्रण निकै चुनौतीपूर्ण रहेको उनको भनाइ छ ।

प्रहरीका केन्द्रीय प्रवक्ता एवं सूचना अधिकारी प्रहरी नायब महानिरीक्षक कुवेर कडायतले

मानव बेचबिखनजस्तो जघन्य अपराधिक गतिविधि रोकथाम एवं नियन्त्रणका लागि सबै पक्षको आफ्नो भूमिका हुने भए पनि व्यक्ति स्वयंको भने पहिलो भूमिका रहने बताउछन् ।

कहाँ जाने, जान लागिएको सङ्कट, संस्था, म्यानपावर अवैधानिक होकि होइन ? नक्कली कागजात किन बनाउने ? म गलत हुँ भने कुराको जनचेतना जगाउनुपर्ने बताउँदै, नेपालमै दुःखजिलो गर्नसक्ने आँट सिर्जना गर्नुपर्छ । यस किसिमको नीति बन्नुपर्छ । चेकजाँचमा नियमित र कडाइ गर्न जरुरी भएको बताए । हजारौं, लाखौं रुपियाँ तिरेर प्रलोभनमा विदेश जाँदा कतिपयको ज्यान समेत जोखिममा पर्ने गरेको छ । पीडितको सङ्ख्या बढेसँगै यसको मुद्दा दर्ता र पक्राउ पर्नेको सङ्ख्या पनि बढेको छ ।

देशभर २०७७-७८ मा १३४ मुद्दा प्रहरीमा परेको थियो । सो वर्ष १११ पुरुष र ५१ महिला पक्राउ परे । ९१ पुरुष र ४४ महिला अभियुक्त फरार भए । यस्तै, २०७८-७९ मा १४५ मुद्दा परेको थियो । यसमध्ये पुरुष १२९ र महिला ४६ जना पक्राउ परे । ७० पुरुष र २९ महिला अभियुक्त फरार रहेको प्रहरीको तथ्याङ्क छ । वर्ष २०७९-८० मा १५७ मुद्दा दर्ता भएकोमा पुरुष १९२ र ६६ जना महिला पक्राउ परे । सो वर्ष ११५ पुरुष र ५५ महिला अभियुक्त फरार रहेको प्रहरीको सूची छ ।

बालबालिकाको टिफिनमा जाँदैछ फ्याटी लिभर रोगको उपहार

एजेन्सी । कलेजो शरीरको फ्याक्ट्री हो र जब कारखाना विग्रन थाल्छ तब शरीर कहिले सम्म टिक्छ । यस्तो अवस्थामा पनि बालबालिकामा यो विग्रन थाल्यो भने ज्यान जोखिममा पर्न सक्छ । अखिल भारतीय आयुर्विज्ञान संस्थान अर्थात एम्सले एउटा चिकित्सा पार्ने अध्ययन गरेको छ जसमा ३८ प्रतिशतलाई नन अल्कोहोलिक फ्याटी लिभर डिजिज भएको दावी गरिएको छ । यो कुरा वयस्कका लागि मात्रै रथ्यो भने पनि राहतको कुरा हुने थियो तर अध्ययनमा अर्को डर लाग्दो तस्विर बाहिर आएको छ । वास्तवमा अध्ययनमा ३५ प्रतिशत बालबालिका पनि फ्याटी लिभर रोगको सिकार हुने र बालबालिकाको टिफिनमा जाने अस्वस्थकर खाना बाहेक अरु कोही पनि यसका लागि जिम्मेवार नभएको उल्लेख गरिएको छ । एम्सको यो अध्ययन जर्नल अफ क्लिनिकल एण्ड एक्सपेरिमेन्टल हेपाटोलोजीमा प्रकाशित भएको छ ।

गैर-अल्कोहल फ्याटी लिभर रोगको कारणहरू

इन्डियन एक्सप्रेसले एम्सको अनुसन्धानलाई उद्धृत गर्दै भनेको छ कि गैर-अल्कोहोलिक फ्याटी लिभर डिजिज (एनएएफएलडी) प्रायः पत्ता लाग्दैन किनभने यसका केही लक्षणहरू बाहिर देखिँदैन तर समयसँगै यो कलेजोबाट फैलिन्छ र यो सम्बन्धित गम्भीर रोगहरूको कारण बन्न जान्छ । एनएएफएलडीको लागि जिम्मेवार चार कारणहरू छन् । यदि मधुमेह नियन्त्रणमा छैन र कोलेस्ट्रॉलको मात्रा धेरै छ अर्थात डिस्लिपिडेमिया भएमा एनएएफएलडी हुन सक्छ । यसबाहेक तौल धेरै बढेको छ र बस्ने जीवनशैली छ भने फ्याटी लिभर रोग लाग्ने गर्छ । आसीन जीवनशैली भनेको कसरत नगर्नु, धेरै भुटेका चीजहरू र प्रशोधित चीजहरू खानु, धेरै मिठाईहरू खानु र धेरै रातो मासु खानु हो ।

बालबालिकामा फ्याटी लिभर रोग किन बढ्दै छ ?

अनुसन्धानका अनुसार पछिल्लो केही दशकयता आर्थिक वृद्धिसँगै तीव्र सहरीकरण पनि बढेको छ । सहरीकरणका कारण मानिसको जीवनशैलीमा धेरै परिवर्तन आएको छ । व्यस्तताका कारण शारीरिक क्रियाकलापका लागि समय मिल्दैन । सहरी जनताको खाने बानी धेरै अस्वस्थ छ । मानिसहरूले अधिक प्रशोधित खाना र उच्च क्यालोरी खाना खान सुरु गर्छन् जसका कारण तौल बढ्छ र धेरै प्रकारका मेटाबोलिक समस्याहरू हुन थाल्छ । यी सबै कारणहरूले गैर-अल्कोहल फ्याटी लिभर रोग निम्त्याउँछ । आजकल, बच्चाहरूको लागि अधिक अस्वस्थ जीवनशैली न्यो । उनको आहारमा धेरै पश्चिमी खाना छन यसमा परिष्कृत काबोहाइड्रेट, स्याचुरेटेड फ्याट र चिनीयुक्त पेय पदार्थहरू धेरै सामान्य हुन्छन्, जसमध्ये फोहोर बोसो कलेजो नजिकै टाँसिन थाल्छ । अर्कोतर्फ मोबाइल, टिभी, आउटडोर गेमका कारण बालबालिकामा फ्याटी लिभर रोग पनि लाग्न थालेको छ ।

एम्सको अध्ययनले देखाएको छ कि जसको परिवारमा पहिले देखि नै मधुमेह र मोटोपनको समस्या छ उनीहरूलाई फ्याटी लिभर रोगको जोखिम बढी हुन्छ । यसका साथै पारिवारिक पृष्ठभूमि र आनुवंशिक प्रवृत्तिले पनि यसमा महत्वपूर्ण भूमिका खेलेको छ । सबैभन्दा ठूलो कुरा के हो भने फ्याटी लिभर रोगको बारेमा मानिसहरूमा चेतनाको ठूलो कमी छ । २० देखि ३० वर्षको उमेरमा फ्याटी लिभर रोग पत्ता लागेमा यो रोग सजिलै निको हुन्छ तर पछिको उमेरमा यसलाई ठीक गर्न गाह्रो हुन्छ र यो क्रोनिक हुन्छ ।

बच्चाहरूलाई कसरी बचाउने

नन-अल्कोहोलिक फ्याटी लिभर डिजिज हुनुका चार कारण छन्- अस्वस्थ खाना, अस्वस्थ जीवनशैली, मधुमेह, कोलेस्ट्रॉल र मोटोपना । यी सबै कारणलाई रोक्नु नै फ्याटी लिभर रोगबाट बच्ने उपाय हो । दैनिक व्यायाम, स्वस्थ प्राकृतिक खाना खाने, मधुमेह र कोलेस्ट्रॉल नियन्त्रण गरेर फ्याटी लिभर रोगबाट बच्न सकिन्छ ।

माग पूरा नभए अनसन-डा. केसी

काठमाडौँ । प्राध्यापक डा. गोविन्द केसीले आफ्ना माग पूरा नभए सत्याग्रह सुरु गर्ने जानकारी गराएका छन् । उनले चिकित्सा शिक्षा ऐनविपरीत प्राविधिक शिक्षा तथा व्यावसायिक तालिम परिषद्ले गरेको निर्णय सच्याउन सोमबार अल्टिमेटम दिएका छन् ।

सीटीईभीटीको सिट निर्धारण र विद्यार्थी भर्नासम्बन्धी अवैध निर्णय खारेज गर्न, दोषी पदाधिकारीलाई बर्खास्त गर्न तथा चिकित्सा शिक्षा आयोगका उपाध्यक्ष नियुक्तिका लागि एक हप्ताभित्र सिफारिस समिति बनाउन उनको माग छ । हालका उपाध्यक्षको पदावधि सकिनुअगावै छनोटको प्रक्रिया टुंग्याएर आयोग एक दिन पनि नेतृत्वविहीन नहुने गरी नियुक्ति गर्न सरकारलाई उनले अल्टिमेटम दिएका छन् । सीटीईभीटीले आयोगको सहमतिबिना सम्बन्धन बाँडेर, सिट निर्धारण र भर्ना प्रक्रिया अघि बढाएपछि दुई निकायबीच द्वन्द्व सुरु भएको छ । आयोग उपाध्यक्ष श्रीकृष्ण गिरीको ४ वर्षे कार्यकाल भदौमा सकिँदैछ । पत्रकार सम्मेलन गरेर उनले आफ्ना मागहरू अघि सारेका हुन् । आफ्ना मागहरू पूरा नभए साउन २९ गतेदेखि सत्याग्रह सुरु गर्ने डा. केसीद्वारा जारी विज्ञप्तिमा उल्लेख छ ।

शुल्क बढाउनेसम्बन्धी सीटीईभीटीको निर्णय पनि खारेज गर्न उनले माग राखेका छन् । सीटीईभीटीले एचए, फार्मसी र नर्सिङको शिक्षण शुल्क वृद्धि गरेको थियो । चौतर्फी विरोधपछि शुल्क वृद्धिको निर्णय स्थगित गरेको छ । सबै प्रदेशमा सरकारी मेडिकल कलेज वा प्रतिष्ठान पुर्याउने तथा सञ्चालनमा ल्याउने, सरकारी स्वास्थ्य संस्थाहरूबाट निशुल्क औषधि तथा उपचार प्रदान गर्नुपर्ने कानुनी प्रावधान कडाइका साथ लागु गर्नेलगायतका माग पूरा गर्न डा. केसीले सरकारलाई पुनः सस्मरण गराएका छन् ।

“ABCD खबर हामी सबैको खबर”

ABCD Khabar Media

abcdkhabar.com.np

📍 Jagati-8, Bhaktapur, Nepal

☎ 01-6611936, 9841394387, 9841334113

✉ abcdkhabar@gmail.com

थिमि टाइम्स साप्ताहिक

— हामीले विश्वास एउटा कुरामा र काम अर्कै गर्यौं भने हामीलाई सुख कहिल्यै प्राप्त हुदैन ।

- फ्रेया स्टार्क

वर्ष १७	अङ्क ०३	नै.सं. ११४३	२०८० सान १७ बुधबार
02 Aug. 2023 Wednesday			

सम्पादकीय

अनुसन्धानमा बाधा हुने कार्य कतैबाट नहोस !

देशमा भ्रष्टाचार, कमिशनतन्त्र, घुसखोरी, तस्करी खगायतका कार्यहरूको श्रृंखला एकपछि अर्को गर्दै खुल्दै जाने प्रक्रिया जारी रहेको छ । देशमा हरेक पटक सरकार परि वर्तन लगत्तै हुने गरेको तथा खुल्ने गरेको काण्डहरूको फे रिष्ट लामै हुने गरेको छ । विगत कोरोनाको महामारीमा ओम्नीलगायत सरकारी स्वामित्वका संरचनाहरु कौडीको मूल्यमा लिजमा दिनु, त्यसपछि प्रधानमन्त्री निवासपरिसर को ललिता निवास जग्गा प्रकरण पछि मानव बेचबिखनसँग सम्बन्धित नक्कली भुटानी शरणार्थी प्रकरण र अहिले आएर अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलबाट ठलो परिणाममा सुन बरामद हुने प्रक्रियाले राष्ट्र तथा अन्तर्राष्ट्रिय जगतमासमेत देशको छवि घुमिल बन्ने गरेको छ।

यसरी हुने गरेका प्रकरणहरु जस्तै एक क्विन्टल सुन तस्करी प्रकरण पनि पहिलेका जस्तै केही समयपछि सामान्य हुने सन्देह आमजनताले गरेकाछन् । संसद्को सार्वजनिक ले खा समितिमा समेत यस विषयमा छलफल भएको समाचार सार्वजनिक भएको छ । लेखा समितिको छलफलमा सुन तस्करीको छानविनका लागि उच्चस्तरीय समिति गठन गर्नुपर्ने धारणा सांसदहरूले व्यक्त गरेका छन् । उच्चस्तरीय छानविन समितिका पक्षमा प्रमुख विपक्षी दल नेकपा (एमाले) का सांसद बढी मुखर देखिए । तिनको अध्यक्ष यसअघि नै गृहमन्त्रीविरुद्ध खनिएका थिए ।

एमालेका सांसदले त सुन तस्करीको छानविनका लागि उच्चस्तरीय समिति गठन नभए संसद् चल्नै नदिने धम्कीसमे त दिएका छन् । तर, उच्चस्तरीय छानविन समितिको मागमा दिइएको जोडबाट तस्करीमा राजनीतिक संलग्नता र संर क्षणकै शङ्का बलियो भएको छ ।

अहिले राजस्व अनुसन्धान विभागलगायतका राज्यका नियमित संयन्त्रले गरिरहेको छानविन अपेक्षाकृत सुस्त भए पनि सही दिशामा अगाडि बढेको देखिएको छ । यस्तो बे लामा अर्को समितिको माग छानविनै तुहाउने नियतले प्रेरित त छैन भन्ने जनमानसको सन्देह सामाजिक सञ्जालमा व्यक्त भएको देखिन्छ ।

त्यसो त अहिलेसम्म नियमित संयन्त्रबाट गराइएको कुनै छानविन सही टुंगोमा पुगेको उदाहरण विरलै भेटिन्छ । बरू, यस्ता समितिले एकातिर भइरहेको प्रहरी अनुसन्धान रोकिने र अर्कातिर बढी नै राजनीतिक प्रभाव वा प्रतिशोध प्रकट हुने गरेको पाइएको छ ।

यसैले अहिले कुनै समिति गठन गरेर छानविनलाई अलमल्याउनु उचित देखिँदैन । प्रहरीले छानविन गर्न नसक्ने अवस्था देखियो भने न्यायिक समित बनाएर जिम्मा दिनु उपयुक्त हुन्छ । कुनै पनि छानविन जनताका आँखामा विश्वसनीय भयो भनेमात्र सफल हुनसक्छ भन्ने विर्सनु हुँदैन ।

यसरी ललिता निवासको जग्गा प्रकरण प्रहरीको अनुसन्धानमा अगाडि बढेको छ भने विमानस्थलमा भएको सुन प्रकरणको छानविन राजश्व अनुसन्धान कार्यालयले गरिरहेको छ । किनकी सुन तस्करी प्रकरण व्यापारीसँग सम्बन्धि विषय भएकोले हो । यस प्रकरणमा उच्च घर ानाका प्रतिष्ठित व्यापारीहरूको संलग्नता देखिएको छ । जुन राजनीतिक दल र भ्रष्ट कर्मचारीको सहयोग बिना सम्भव नै छैन । यस प्रकरणमा छानविनलाई प्रभाव पार्ने गरि संसद भित्र छानविनको माग गर्दै संसद अवरोध गर्नुको साटो छानविन कार्यलाई सहयोग पुग्ने गरी छलफल हुनु आवश्यक छ । किनकी विगतमा भएका हरेक छानविन समितिका प्रतिवे दनहरु बिना सार्वजनिक कुनै कुनामा थन्कने गरेको नियति नेपालले भोग्दै आएको छ ।

तसर्थ छानविनले गति लिएन वा बाटो विरायो भने त संसदीय समितिले कुनै पनि समय हस्तक्षेप गर्न वा सरकार को ध्यानाकर्षण गर्न सकिन्छ । त्यस अवस्थामा सांसदहरूको नियतमा जनमानसमा सन्देह पनि हुनेछैन । यसैले कसैको व्यक्तिगत वा दलगत संलग्नता नभए छानविनको निगर ानी गरेर बसे हुन्छ । ‘चोरको खुट्टा काट’ भन्नेवित्तिकै किन ‘थुत् खुट्टा थुतिहाल्नु’ ? यसले एकातर्फ निशपक्ष छानविनमा मद्दत गरेको देखाएर समिति गठन गर्ने र समितिले तयार पार्ने प्रतिवेदन रद्दीको टोकरीमा फाल्ने प्रपंच नै हो किनकी नेपालको विगतको इतिहासले हामीलाई यही नैतिक शिक्षा दिएको छ ।

किन कार्यान्वयनसम्म पुग्दैनन् हाम्रा राष्ट्रिय नीति

- गोपीनाथ मैनाली

राज्य प्रणालीको प्रभावकारिता त्यहाँका र िष्ट्रिय नीतिहरूको निर्माण र कार्यान्वयनको स्तर बाट निर्धारण हुन्छ । राम्रा नीति, त्यसको सफल कार्यान्वयन र स्तरीय मूल्याङ्नबाट नै सरकारको सफलताको स्तर आकलन गर्न सकिन्छ । राष्ट्रिय नीतिमार्फत नै कुनै पनि देशको प्रगति, विकास र सामाजिक न्यायको आधारशिला खडा हुने हो । नीतिको सफल कार्यान्वयन नै नागरिक, नागरिक संस्था, सामाजिक संगठन र सरकारबीच सहयोग, अन्तरक्रिया र पारस्परिकताको प्रक्रियाले निरन्तर ता पाउने गर्दछ । यो नै सामाजिक परिचालनको माध्यम पनि हो । लोकतन्त्रमा अवसरहरूको निर्माण र वितरण लाभको वितरणका माध्यम नीति हुन् ।

हामी कहाँ नीति राम्रा नबनेका मात्र हो इनन्, बनेका नीतिको कार्यान्वयन पनि अपेक्षित रूपमा नभएकोले बेला बेलामा सरकार आलोचित हुँदै आएको छ । नीति प्रशासन गर्ने प्रशासकीय संयन्त्र पनि समाज, सरकार र नीतिको उपभोक्ता नागरिकहरूबाट आलोचित हुने गरेको छ । नीति कार्यक्रममा सहयोग पुर्‍याउने विकास साभेदार र बहुराष्ट्रिय संस्थाहरूले पनि नीति व्यवस्थापनका विभिन्न चरणको प्रभावकारिताका लागि सुझाव दिने गरेका छन् । तर नीतिको कार्यान्वयनलाई प्रशासनको अकर्मण्य प्रवृत्तिसँग मात्र विश्लेषण गरिनु हुँदैन । यसलाई थुप्रै पात्र/कारकले प्रभाव पारेको छ । र त्यसैको परिप्रेक्ष्यमा रहेर नीति कार्यान्वयनको कमी कमजोरीलाई विश्लेषण गर्नु सन्दर्भिक हुन्छ ।

नीति तर्जुमा जति वास्तविक हुन जान्छ कार्यान्वयनको आधारशिला पनि त्यति नै दृढिलो हुन जान्छ । हाम्रा नीतिहरू औपचारिक, दबाबप्रे रित, खास समूहको मात्र चाख बोक्ने, तर्जुमाका समयमा नै नीतिलाभ हडप्ने विलुप्त उद्देश्य रहने र निर्माणको तयारी निकै संक्षिप्त हुने भएका कारण धेरैभन्दा धेरै सरोकार समूहको सहभागिता रहनुपर्ने ासैद्धान्तिक आवश्यकताविना नै निर्माण भएका छन् । समाज केन्द्रितभन्दा राज्यकेन्द्रित ढाँचामा नीति बनेका छन् । समाजकेन्द्रित प्रक्रियामा पुगे का नीतिहरू पनि प्रभुत्वशाली वर्गको प्रभावमा रहने गरेका छन् । यसो हुँदा कार्यान्वयनको क्रममा पनि लक्षित वर्गले नीतिप्रति आदरभाव नराख्ने, नीतिलाई आफ्नो स्वामित्वमा नलिने गरे को उदाहरण प्रशस्त देखिएको छ । जसले गर्दा नीति त बन्छ तर यसको कार्यान्वयनको आधार नै अवास्तविक हुन पुग्छ । कतिपय आवश्यक क्षेत्रमा स्वार्थको जकडाइले नीति नै बन्दैन । जस्तो शिक्षा, उच्च शिक्षा, निजामती कर्मचारी प्रशासन, गुठी जग्गा व्यवस्थापन, प्राकृतिक स्रो त व्यवस्थापन लगायतका नीतिहरू संघीयता कार्यान्वयनका शुरूका दिनमा बनिस्कन् पर्ने भए पनि अहिलेसम्म पनि बनेका छैनन् ।

त्यस्तै नीति निर्माणको कार्यसूची तयार भैसकेपछि त्यसलाई वास्तविक, जनमुखी, लागत प्रभावी र सामयिक पार्न विभिन्न औजार र प्रक्रियाबाट गरिनु पर्ने विश्लेषण पक्ष पनि साह्रै कमजोर रहँदै आएको छ । विशेषतः यो प्राविधिक कार्य हो । यस चरणमा नीतिविज्ञ, परामर्शदाता तथा उच्च प्रशासकहरूले विभिन्न पक्षको विश्ले षण जस्तो कि बहुपक्षीय तथ्याङ्गीय विश्लेषण, बहुअनुसन्धान विश्लेषण, बहुसरकोकारवाला विश्लेषण, वातावरण विश्लेषण, मौद्रिक आर्थिक सम्भाव्यता विश्लेषण नगर्दा वा यी कार्य आंशिक र सतही हुँदा नीतिको कार्यान्वयन पक्षमा प्रतिकूल प्रभाव पर्ने गरेको छ । सकारात्मक विभे द र समावेशितासम्बन्धी नीति, शिक्षा नीति एवं ऐनहरू, निजामती कर्मचारी नीतिहरू यसका उदाहरण हुन् ।

नीतिलाई कार्य रूपमा अनुवाद गर्न वा नीतिलाई नतिजामा पुर्‍याउन निश्चित संयन्त्रको निर्माण गरिनु पर्ने हुन्छ । वास्तवमा प्रशासन नीति अनुवादक हो । उसले कि त आफ्नै नीति लागू गर्दछ कि नीति लागू गर्ने प्रक्रियामा विभिन्न समूह, नीतिग्राही, नागरिक समाज र गैरसरकारी क्षेत्रका भूमिका निर्वाहकर्तालाई संयोजन र प्रो त्साहन गर्दछ । तर नीति निर्माणको समयमा नै सम्बद्ध नीतिलाई अनुवाद गर्ने संस्थात्मक क्षमताको पहिचान नगरिनु, मौजुदा संस्थाहरूको क्षमता निर्माण र कार्यवातावरणमा ध्यान नदिनु तथा कर्मचारीतन्त्रलाई बारम्बार खलबल्याउने गरिनाले नीति कार्यान्वयनले निरन्तरता नपाउने, प्रभावकारिता र अपनत्व नपाउने स्थिति विद्यमान छ । साथै नीति कार्यान्वयनका सन्दर्भमा आवश्यक पर्ने सूचना, आर्थिक साधन, अधिकार, वातावरण र अन्य संस्थाको समन्वय र सहयोग अपेक्षित मात्रामा देखिँदैन । जसले गर्दा समय, साधन र परिवेशले बढी मूल्य चुकाउनु परेको छ ।

नीति सफलताको एउटा सर्त त्यसको निर

न्तरता पनि हो । नीतिलाई त्यसले घोषणा गरेको उद्देश्य प्राप्तिका लागि निश्चित समय सम्मको निरन्तरता आवश्यक पर्दछ । यसको निरन्तर ता भएपछि रणनीति, क्रियाकलाप, कार्यान्वयन तालिका, आदि बनाइनु पर्दछ । केही नीतिहरू बृहद् प्रकारका हुने र त्यसलाई युगौ युगसम्म पनि अपनाउनु आवश्यक हुँदा त्यसमा नीति व्यवस्थापन र नीति नेतृत्व पक्ष प्रतिबद्ध रहनु पर्दछ । जस्तो कि सामाजिक न्याय स्थापना गर्ने नीतिहरू, सामाजिक सुरक्षा र समावेशितासम्बन्धी नीतिहरू, सुशासन कार्य योजना आदि । यसको समय लामो र प्रक्रिया पनि लामो रहने हुन्छ । तर कतिपय नीतिहरू निश्चित समय र सानो कार्यक्षे त्र बोक्ने हुँदा त्यस अवस्थामा आवधिक नीति योजनाको अवधारणा अपनाउनु पर्दछ । लामो समयसम्म अपनाउनु पर्ने नीतिमा स्रोत साधनको विनियोजनमा औपचारिकता मात्र रहने जोखिम दे खिएकाले पनि हाम्रा नीतिहरू असफल देखिएका हुन् । जस्तो गरिबी निवारण नीति, शिक्षा नीति, निजामती सेवा ऐन, पूर्वाधार विकास संरचनामा सार्वजनिक निजी साभेदारी नीति आदि ।

अन्तर नीति र निकायको समन्वयको अभावमा पनि नीति प्रतिफल घोषित उद्देश्यका अनुपातमा न्यून देखिएका छन् । बृहद् प्रकारका नीतिहरू अन्य नीति र नीति व्यवहारका संयन्त्रसँग ठाडो र समतलीय रूपमा समेत समन्वय रहनु नितान्त जरुरी छ । जस्तो आर्थिक उदारीकरण अन्तर्गतको वैदेशिक लगानी आकर्षण नीति । वै देशिक लगानी आकर्षणका लागि विनिमय नीति, औद्योगिक नीति, वित्तीय नीति, व्यापार नीति र प्रशासनिक नीति एवं व्याहारवीच अन्तरसमन्वय, समन्वनीति र सहयोग चाहिन्छ । नीति प्रशासनको क्षेत्र आ-आफ्नै आग्रह र विश्लेणको सीमिततामा र हँदा यसले यसले सफलता पाउन सक्दैन । यस्ता धेरै उदाहरणहरू छन्, जसले अर्को नीतिको उद्दे श्य र आशयलाई आन्तरिक रूपमा स्वीकार गर्दै ार्गदैन ।

मुलुक संघीय शासन प्रणालीमा गई सकेपछि नीति व्यवस्थापनमा अरु समस्या पनि थपिएको छ, त्यो हो नीति समन्वयको । तर्जुमामा समन्वय, कार्यान्वयनमा समन्वय र नीति मूल्याङ्नमा समन्वय । धेरै निकायबाट नीति व्यवस्थापन हुँदा नीति स्फिति (पोपलसी इन्फ्लेशन) हुन गई नीतिमाथि नै प्रश्न उठ्ने सम्भावना रहन्छ । जिम्मे वारीबिहीनता पनि बढ्ने नै भयो ।

हाम्रो जस्तो विकासशील मुलुकमा एउटा बाध्यता के पनि छ भने नीतिको प्राथमिकता सूची नै निकै लामो हुने गर्दछ । नीति प्राथमिकता धेरै हुँदा स्रोत, साधन र प्रयासहरू छरिन पुगी ठोस उपलब्धि लिन सकिने आधार नै खडा हुन सक्तैन । राजनैतिक समाजबाट पनि नीति संवेदनशीलता दर्शाउनुको साटो उनीहरू आफ्नै लोकप्रिय बन्ने अभ्यान्तरिक स्वाभाव देखाउनाले धेरै आयोजना, धेरै प्रतिबद्धता तर थोरै स्रोत र साधनको विनियो जन गरिएको छ, जसले फितलो कार्यान्वयनको संकेत गर्दछ । यो तेश्रो विश्वको बाध्यता पनि हो । त्यस्तै नीति उद्देश्य पनि बृहद् र अस्पष्ट रूपमा राखिंदा के गर्न खोजिएको हो भन्ने स्पष्टता नै पाउन सकिँदैन, यसको प्रभाव नीति कार्यान्वयन र मूल्याङ्नमा पनि स्वयमेव पर्न जान्छ ।

नीतिलाई निरन्तरता दिने र गतिशील पार्ने सरकारी संयन्त्र भनेको प्रशासन हो । प्रशासनिक समाज जहिले पनि परिवर्तनबोधीभन्दा अभिवृद्धिवादी, स्वचालितभन्दा प्रतिक्रियावादी र सेवकीयभन्दा अन्तरमुखी रहँदै आएको छ । प्रशासनले सम्मति नजनाएको नीति कार्यक्रममा सरकारले जति नै प्रतिबद्धता जाहेर गरे पनि उद्दे श्यलाई विस्थापन गर्ने, आन्तरिक समन्वीति नदिने र ढिलो कार्यान्वयन गर्ने रहने हुनाले नीतिको सामयिकता, प्रभावकारिता र लागतप्रभावकारिता सिद्ध हुन सक्तैन । प्रशासनिक समाजले नस्वीकारे को कारण भ्रष्टाचार नियन्त्रण गर्ने विभिन्न आयो ग कार्यदलको सुझाव र ऐन कानून भए पनि यसको उद्देश्य नै विस्थापन भएको छ ।

त्यस्तै नीतिहरू दाताप्रेरित भएको, नीतिहरूको आन्तरिक समन्विती नभएको, नीतिप्रति सरोकार समूहको अपनत्व नभएको, र नीति तर्जुमामा पर्याप्त अभ्यास नभएको कारणले नीतिले कार्यान्वयनको क्रममा थुप्रै समस्या भे ल्नु परेको छ । यसर्थ यसलाई प्रभावकारी पार्नु आवश्यक छ । प्रथमतः नीति निर्माणका समयमा सरोकारवालालाई सहभागी बनाउन सम्भाव्य सबै माध्यमहरू खुला गरिनु पर्दछ, जसबाट नीतिग्राहीका वास्तविक भावना नीतिमा अभिव्यक्त हुन सकोस्, साथै कार्यान्वयनका लागि स्वामित्व र सामाजिक परिचालनको आधार बनोस् । नीति आफ्नै लागि बनेको छ भन्ने भावना सर्वसाधारण (नीतिग्राही) मा विकास गर्न सके मात्र नीतिमार्फत् सरोकारसमूह स्वतः परिचालित भएको अनुभूति

हुन जान्छ । सरकार प्राथमिकताको पूर्तिकर्ताको भूमिकामा रहेको वर्तमान अवस्थालाई सरकारले जन आकांक्षा र प्राथमिकता निरूपणको संयो जनकर्तामा रहनु पर्दछ नकि खास वर्गको हित र क्षा मात्र गर्ने भूमिकामा । यसर्थ नीति कार्यसूची निर्माणदेखि तर्जुमा र नीति निर्णय निरूपणमा सरो कार समूहको संलग्नता अपरिहार्य रूपमा स्वीकार्ने सहभागितात्मक सोच विकास गरिनु पर्दछ ।

नीतिहरूको आन्तरिक समन्वय गरिनु त्यत्तिकै आवश्यक छ । बृहद् प्रकारका नीतहरूमा कार्यनीतिहरूको (क्षेत्रगत नीतिहरूको) समन्वय बढी नै अपेक्षा गरिन्छ । जस्तो कि शिक्षा नीति । यसका लागि स्रोत परिचालन, विकेन्द्रीकरण र स्वायत्तशासनको नीति ठेवा आवश्यक पर्दछ । तेश्रो पक्ष भनेको यी सबै उप नीतिलाई निरन्तर ता दिइनु हो । ताकि परिवर्तन गरिँदा नीतिले अपेक्षित प्रतिफल दिन सक्तैन । त्यस्तै अस्पष्ट आशय र धेरै प्राथमिकता पनि राखिनु हुँदैन । नीति असर तथा सम्भावित जोखिमहरूको नीति विश्लेषण तहमा विस्तृत अनुसन्धान र विश्लेषण गरिनु पर्दछ । यसले नीतिको प्रतिफल, यसका अवसर लागत, सामाजिक लागत र वातावरणीय समर्थन जस्ता पक्षहरूलाई नीति बन्ने क्रमममा नै समाहित गर्दछ ।

नीति कार्यान्वयन गर्ने संयन्त्र वा प्रशासनको क्षमता विकास, स-साना नीति र स्थानीय सरो कारका विषयमा नागरिक समूहको संलग्नता, नीति प्रवाहका सम्भाव्य गेट र काउण्टरको उपलब्धता/व्यवस्था (प्रशासनिक निर्भरता कम गर्न जसले नीति लागत समेत घटाउँछ) आदिमा ध्यान दिइनु पर्दछ । ताकि कार्यान्वयनमा उद्देश्य विस्थापनको मारमा नीति लक्षित समूह नपरोस् । त्यस्तै स्थानीय नीति निर्माणमा स्थानीय सरकारले बृहद् नीतिको खाकाभित्र रहेर सक्रियता देखाउने वातावरण बनाउनु पर्दछ ताकि कार्यान्वयनको समयमा पनि स्थानीय नागरिक समूह परि चालित होस् । राजनैतिक संस्कृतिमा सुधार ल्याई नीतिलाई राजनैतिक औपचारिकताका आधारमा मात्र हेर्ने दृष्टिकोणको सट्टा ंभचलत नययमक का रूपमा हेर्ने र त्यसै अनुरूप राजनैतिक साधन परिचालन हुने वातावरण निर्माण गरिनु पर्दछ । किनकी नीति व्यवस्थापन राजनैतिक परिवेशभित्र हुने विषय हो । राजनैतिक समाजको सक्रिय चाख नीति व्यवस्थापनमा रहन गएपछि मात्र विकास साभेदार दाताहरूले नीतिलाई आफू अनुकूल बनाई स्थानीय स्वामित्व पातल्याउने प्रवृत्ति हट्न जान्छ ।

नीति समन्वय र प्रभावकारिता विश्ले षणका लागि नीति सम्वाद केन्द्र क्रियाशील बनाउनु पनि जरुरी छ । २०१५ सालमा राष्ट्रिय योजना आयोगलाई यो जिम्मेवारी दिइएकोमा आयोगले यसलाई वास्तविक कार्यसूचीमा नै नर खेको र मुलुक संघीय संरचनामा पनि गएको ले प्रधानमन्त्रीको कार्यालयमा सानो, छरितो र कार्यमूलक केन्द्र आवश्यक छ, ताकि नीति विश्ले षण र अनुसन्धानमार्फत् नीति क्रियाशीलता विस्तार गर्न सकियोस् । नीति अनुसन्धान प्रतिष्ठान जस्ता प्राज्ञिक निकायले नीति परीक्षण गरेर नीति प्रक्रियामा सभाउन सक्छ ।

तर नीतिलाई व्यवहारिक, कार्यान्वयनयोग्य बनाउने र अक्षर र आशय अनुसार कार्यान्वयन गर्ने संयन्त्र भनेको निजामती प्रशासन हो । पछिल्ला दिनमा नीति ज्ञानको स्रोत मानिएको निजामती प्रशासनलाई संस्था बन्न दिइएको छैन । यसलाई बारम्बार चलाइरहेकोले व्यावसायिकता र निष्ठा पनि गुमाउँदै गएको छ भने डरलाग्दो पक्ष संस्थात्मक सम्भ्रना मेटिँदै गएको छ । जसले गर्दा नीति बनाउँदा, बाह्य र आन्तरिक समाजमा वार्ता-सम्वाद गर्दा, निर्णय गर्दा पाउनु पर्ने इन्पुट पाइन छाडेको छ । राजनैतिक समाज अपेक्षित निर्णय हुँदा तत्काल खुसी देखिए पनि जब फितला नीति निर्णयबाट स्वयम् राजनैतिक कार्यप्रणालीको आलोचना हुन पुग्छ, राष्ट्रलाई हानी पुग्छ, स्वयम् राजनीतिक प्रणालीलाई हानी पुग्छ त्यसपछि भ्रल्यास्स हुन्छ । व्यापार सम्भ्रौता, उर्जा सन्धि, जलवायुवार्ता सम्वाद, ललिता निवास जग्गा प्रकरण, सहकारी संकट, भुटानी शरणार्थी समस्या, प्राकृतिक स्रोत व्यवस्थापन सम्बन्धी अन्यौल यसका केही उदाहरण हुन् ।

यसर्थ नीति कार्यान्वयनमा सरकार, सरकारी एजेन्सीहरू, नागरिक समूह, स्थानीय स्वायत्त शासनका निकायहरू, प्रशासन सबैले आ-आफ्नो भूमिका, व्यवहार र प्रतिबद्धताप्रति चनाखो हुनुपर्दछ । सबैभन्दा अहम् कुरा प्रशासकीय व्यावसायिकता हो । यो सैद्धान्तिक र कार्यविधगत समस्या मात्र होइन, व्यावहारिक र संस्थागत संस्कृतिको पनि समस्या हो ।

-लोकान्तरबाट

भक्तपुरको गोसाईकुण्ड : रत्नचुडेश्वर महादेव

भक्तपुर । नगरकोटस्थित ऐतिहासिक एवं प्राचीन महादेव पोखरी र रत्नचुडेश्वर महादेव मन्दिरलाई धेरैले भक्तपुरकै गोसाईकुण्डका रुपमा लिन्छन् । रसुवाको गोसाईकुण्डको पानी भक्तपुरको चाँगुनारायण नगरपालिका ६ नगरकोटको महादेव पोखरीसँगैको कुण्डमा आउने गरेको किंवदन्ती अद्यापी छ । यसैले उक्त स्थानमा पुग्ने जो कोही पनि गोसाईकुण्डको जल उभाएर सँगै रहेको रत्नचुडेश्वर महादेवलाई अर्पण गर्ने गर्दछन् । काठमाडौँ उपत्यकाकै उत्कृष्ट पर्यटकीय गन्तव्यस्थलमा रहेको नगरकोटमा रहेको ऐतिहासिक र धार्मिक रूपले महत्वपूर्ण महादेव पोखरी र रत्नचुडेश्वर महादेवको आफ्नै विशेषता रहेको छ ।

ऐतिहासिक स्रोत र सन्दर्भ अनुसार हालको नगरकोट डाँडाको प्राचीन नाउँ रत्नचुड पर्वत हो। जसलाई रत्नगिरि पर्वत समेत भन्ने गरिन्छ । सो ही पर्वतमा विराजमान भएका महादेवलाई रत्नचुडेश्वर महादेव भनिएको संस्कृतिका अध्येता प्रेमप्रसाद काफ्लेले आफ्नो पुस्तक ‘वागीश्वरीदेखि ब्रम्हायणीसम्म (२०६९)’ मा उल्लेख गरेका छन् । समुन्द्र मन्थनबाट निस्किएको कालकुट विष निलेर निलकण्ठ बनेका, काँधमा मृत पत्नी सतिदेवी बोकेका भगवान महादेवालाई शितलताका निम्ति गोसाईकुण्ड जाने क्रममा यसै

नालदुम र नगरकोट डाँडामुनि केही क्षण विश्राम लिएका थिए । तिर्खाले ग्रस्त महादेवले त्यहाँ तत्काल त्रिशुल प्रहार गरी जल उत्पति गराएर आफ्नो प्यास मेटेका थिए । सो पवित्र स्थान जलकुण्डको रुपमा रुपान्तरण भयो । जसलाई हाल महादेव पोखरी भनिन्छ । सतिदेवीको रगतको डल्लो खसेको यहाँ नजिकै रक्तेश्वर महादेव वा रत्नचुडेश्वर महादेव मन्दिरको निर्माण भएको छ । पोखरीको केही तल मञ्जुश्री गुफा छ । उहिल्यै माण्डपागिरिबाट यस ठाउँलाई आरोडकोट भन्दाभन्दै नगरकोट भन्ने गरेको पाइन्छ।

संस्कृतिका अध्येता काफ्ले का अनुसार समुन्द्र मन्थन गर्दा कालकुट विष पिएका महादेव विषको डाहा समन गर्न यताउता भौतारिरहँदा रत्नचुड पर्वत पुगे। रत्नचुड पर्वतमा पुगेपछि, महादेवले विभिन्न जलका स्रोतको सृजना गरीमा नदीनाला प्रादुर्भाव

गरेर उक्त कुण्ड बनाएको जनश्रुति सुन्नमा आएको उनको भनाइ छ । यसै आधारमा उक्त पोखरीको नाम महादेव पोखरी र हन गएको देखिन्छ । ‘कुण्ड तयार भएपछि महादेव यसैमा शयन गरेकाले यसलाई महादेव पोखरी भनिएको हो’, उनले सोही पुस्तकमा उल्लेख गरेका छन्, “महादेव पोखरी सानो भएर विषको डाहा समन नभएपछि पुनः महादेव हिमालतर्फ अघि बढी हालको गोसाईकुण्ड गएर आफ्नो साथमा

रहेको त्रिशुलले हिमालको पहरा फोरेर त्रिशुली नदी प्रभावित गरी सोही कुण्डमा शयन गरेको जनविश्वास रहँदै आएको छ।’

रत्नचुडेश्वर महादेव मन्दिर जस्तामुनि स्थापना गरिएको छ । त्यस्तै अरु शिवलिंग तथा विभिन्न ऐतिहासिक स्रोतहरु खुला आकाशमुनि नै रहेका छन् । ती सम्पदाहरुको संरक्षण साथै सो बारे थप अध्ययनको जरुरी देखिएको छ ।

महादेवसँग सम्बन्धित भएकाले यस महादेव पोखरीमा पनि प्रत्येक वर्षको जनै पूर्णिमामा विशेष मेला लाग्दै आएको छ। रसुवा जिल्लास्थित गोसाईकुण्ड पुग्न नसके नगरकोटको यस पोखरीमा आएर नुहाईधुहाई गर्दा गोसाईकुण्ड पुगेको सरह मानिने चाँगुनारायण नगरपालिका वडा नं ६ का वडा अध्यक्ष धनबहादुर तामाङले बताए ।

उनले पछिल्लो समयमा साउनको सोमवार र अरु महिनाको शनिवार तथा बिदाको दिन धार्मिक पर्यटक तथा मनोरञ्जनका लागि पर्यटक आउने गरेको बताए । सो स्थानमा जनैपूर्णिमा , कृष्णअष्टमी, तीज, शिवरात्रीमा धूमधाम मेला लाग्ने गर्दछ । जिल्लावासीका साथै काठमाडौँ, ललितपुर, काभ्रे, सिन्धुपाल्चोक लगायत यहाँ वनभोज खान, घुम्न आउनेहरुको निकै ठूलो घुईचो लाग्छ।

‘यो ठाउँको महत्व र विशेषता क्रमशः प्रचारप्रसार हुँदैछ, यहाँ आउने, रमाइलो गर्ने

पर्यटकहरु बढ्न थालेका छन्, यसका लागि वडाले समेत विशेष ध्यान दिएको छ’, ‘नगरकोट त्यसै त तीन जिल्लाको संगमका रुपमा रहेको छ, यसले पनि यो क्षेत्रका धार्मिक र ऐतिहासिक सम्पदाहरुको बारेमा चासो बढेको छ । ’ नगरकोट भक्तपुर, काभ्रे र काठमाडौँको संगम पनि हो ।

अष्ट्रेलियाको तटमा खसेको भीमकाय डल्लो के भारतीय रकेटको हो ?

सिड्नी । अष्ट्रेलियाको समुद्र तटमा एउटा रहस्यमय चीज फेला परेको छ, जसले मानिसहरूलाई शंकामा घेरामा पुर्‍याएको थियो । यस विषयमा धेरै दिनसम्म अनुसन्धान चल्‍यो । अब देशको अन्तरिक्ष एजेन्सीले जुलाई १७ मा अस्ट्रेलियाको समुन्द्री तटमा भेटिएको रहस्यमय वस्तुलाई भारतीय रकेटको भग्नावशेष भएको बताएको छ । जुलाईको मध्यमा जुरियन खाडी नजिकै एउटा बानेकल (इन्क्रस्टेड सिलिन्डर फेला परेको थियो, जसले हर एको MH370 उडानसँग यसको सम्बन्धको बारेमा सेनाले अनुमान लगाएको थियो ।

ध्रुवीय उपग्रह प्रक्षेपण वाहनको तेस्रो चरणको भग्नावशेष भग्नावशेषको टुक्राको अनुसन्धान गरेको दुई हप्ताभन्दा कम समय पछि, अष्ट्रेलियाको अन्तरिक्ष एजेन्सी (एसएस) ले सोमवार पुष्टि गरेको छ कि वस्तु भारतीय अन्तरिक्ष अनुसन्धान संगठन (इसरो) द्वारा संचालित “ध्रुवीय उपग्रह प्रक्षेपण वाहन” को तेस्रो चरणबाट आएको हुन सक्छ । त्यहाँबाट भग्नावशेष निस्किएको थियो । तर, भारतीय एजेन्सीले यो रिपोर्ट सार्वजनिक रूपमा पुष्टि गरेको छैन । एजेन्सीले टवीट गर्‍यो, ‘हामीले निष्कर्ष निकालेका छौं कि पश्चिमी अष्ट्रेलियाको जुरियन खाडी नजिकको समुद्र तटमा भेटिएको वस्तु ध्रुवीय उपग्रह प्रक्षेपण वाहन (PSLV) को तेस्रो चरणको भग्नावशेष हुन सक्छ । PSLV ISRO द्वारा संचालित एक मध्यम (लिफ्ट प्रक्षेपण वाहन हो । यसैबाट चन्द्रयान-३ प्रक्षेपण गरिएको हो ।

दुई मिटर अग्लो वस्तुबाट दुईवटा तार भुण्डिएको यो हाल भण्डारणमा छ किनभने दुई देशहरूले यसको पहिचान पुष्टि गर्न र संयुक्त राष्ट्र अन्तरिक्ष सन्धिहरू अन्तर्गत आफ्ना दायित्वहरू छलफल गर्न सहयोग गर्छन् भग्नावशेष भण्डारणमा छ र अष्ट्रेलियाको अन्तरिक्ष एजेन्सीले संयुक्त राष्ट्र अन्तरिक्ष सन्धिहरू अन्तर्गत दायित्वहरू विचार गर्ने सहित अर्को चरणहरू निर्धारण गर्दा पुष्टि गर्न ISRO सँग काम गरिरहेको छ, ASA ले भन्यो । भग्नावशेष पहिले नै फेला परेको थियो

यो पनि भनिएको छ कि यदि मानिसहरूले थप सदिग्ध भग्नावशेष देखे भने, तिनीहरूले स्थानीय अधिकारीहरूलाई रिपोर्ट गर्न र अष्ट्रेलियाको अन्तरिक्ष एजेन्सीलाई सूचित गर्नुपर्दछ । यसअघि अस्ट्रेलियामा, न्यू साउथ वेल्समा भेडा गोठालाले गत अगस्टमा आफ्नो जमिनमा स्पेसएक्स मिसनको जलेको टुक्रा भेट्टाएपछि अन्तरिक्ष भग्नावशेषको बारेमा मुद्दा उठेको थियो ।

१ लाख ४१ हजार ७८ वर्षको सजाय

एजेन्सी । डरलाग्दा अपराधीहरू जेलबाट बाहिर नआउन भनेर सबै भन्दा लामो सजाय सुनाइन्छ । हामी तपाईंलाई संसारकै सबैभन्दा लामो जेल सजाय भोगेकी महिलाको कथा सुनाउन गइरहेका छौं । तपाईं छक्क पर्नुहुनेछ, अदालतले ती महिलालाई १ लाख ४१ हजार ७८ वर्षको सजाय सुनाएको थियो । यो अपराध थाहा पाएपछि अचम्भित हुनुहुनेछ ।

डेली मेलको रिपोर्ट अनुसार थाइल्याण्डका चामोय थिप्पासोलाई सन १९८९ मा अदालतले सजाय सुनाएको थियो । उनलाई ‘चिट फण्ड मार्फत १६ हजार २ सय ३१ जनालाई ठगी गरेको र करिब १९ करोड रुपैयाँ ठगी गरेको अभियोगमा दोषी ठहर गरिएको थियो । ‘चिट फण्ड कम्पनी माई चमोय फण्डको सहयोगमा चमोयले भारतको केरलामा धेरैलाई आफ्नो शिकार बनाएको थियो । लगानीको सट्टामा तेल ऋणपत्र दिइने र पछि उच्च प्रतिफल पाउने दावी गरिएको थियो । चामोय त्यतिबेला थाइल्याण्डको सरकारी तेल कम्पनी थाइल्याण्डको पेट्रोलियम प्राधिकरणमा कर्मचारी थिए । यो कम्पनी अहिले पीटीटी नामबाट चलिरहेको छ ।

थिप्पासोले घोटालालाई वैध देखाउन रोयल थाई एयर फोर्समा जडानहरू प्रयोग गरे । जसका कारण हजारौं मानिसले लगानी गरेका छन् । यसमा थाई राजपरिवारका सदस्यहरू र सैन्य व्यक्तित्वहरू पनि समावेश थिए तर यसको चोरी सन १९८० को दशकमा बाहिर आएको थियो । उनले आफ्ना ग्राहकहरूबाट लाखौं डलर चोरी गरेको खुलेको छ । पछि यो अनुमान गरिएको थियो कि उनले १६,००० भन्दा बढी मानिसहरूलाई धोका दिए । त्यसपछि कोष बन्द भयो र थिप्पासो पक्राउ परे ।

आठ वर्ष मात्र जेलमा बिताए पक्राउ परेपछि उनलाई थाई वायुसेनाले केही दिनसम्म गोप्य स्थानमा राखेको थियो । एक पटक पीडितहरूले उनीहरूको आर्थिक क्षतिको लागि क्षतिपूर्ति गरेपछि, उनी १९८९ मा अदालतले मुद्दा चलाइयो र सजाय सुनाएको थियो । अचम्मको कुरा त के छ भने, उनले आफ्नो अपराधको लागि मात्र आठ वर्ष मात्र जेल जीवन बिताए, किनकि घटना पछि थाइल्याण्डमा नयाँ कानून पारित भयो जसले अपराधीलाई ठगीको लागि जतिसुकै लामो सजाय भए पनि २० वर्ष भन्दा बढी जेलमा राख्न पाइदैन ।

स्थानीय सरकार
मध्यपुर थिमि नगरपालिका
नगर कार्यपालिकाको कार्यालय
मध्यपुर थिमि, मकपुर
बागमती प्रदेश, नेपाल

सामाजिक सुरक्षा परिचयपत्र

नवीकरण सम्बन्धी अत्यन्त जरुरी सूचना

जेष्ठ नागरिक

एकल महिला

अशक्त/अपाङ्ग

लोपोन्मुख जाति

बालबालिका

सामाजिक सुरक्षा भत्ता प्राप्त गरिरहेका लाभग्राहीले २०८० सालको श्रावण १ गते देखि भद्र मसान्तसम्म आफ्नो स्थायी ठेगाना रहेको वडामा स्वयं वा संरक्षक/माथवर उपस्थित भई अनिवार्य रूपमा परिचयपत्र नवीकरण गराउँ ।

तोकिएको समयमा नवीकरण नगराएमा सामाजिक सुरक्षा भत्ता प्रदान गरिने छैन ।

६ लाखको लागत, ८ सय करोड आम्दानी

एजेन्सी, । पछिल्ला केही वर्षमा यस्ता धेरै कम बजेटका फिल्म आएका छन जसले बक्स अफिसमा राम्रो व्यापार गरे का छन । धेरै साना बजेटका फिल्महरू भारत र विदेशमा ब्लकबस्टर सावित भएका छन, समय/समयमा ठूला बजेट र स्टारहरूले भरिएका फिल्महरूसँग प्रतिस्पर्धा गर्दै । ‘द केरला स्टोरी’, ‘द कश्मीर फाइल्स’ र ‘ग्याङ अफ वासेपुर’ जस्ता धेरै फिल्म साना बजेटमा बनेका छन । तर सन २००७ मा हल्लिउड फिल्मले आफ्नो कम लागत बजेटबाट आश्चर्यजनक नाफा कमाएको थियो । फिल्मले बजेटभन्दा सय गुणा बढी कलेक्सन गरेको छ । सन २००७ मा रिलिज भएको यस फिल्मको नाम थियो “पैरानर्मल एक्टिभिटी” । यसलाई ओरेन पेलीले निर्माण तथा निर्देशन गरेका हुन । यो फिल्मको कथा पनि उनले लेखेका हुन । डीएनए रिपोर्टका अनुसार पूरै फिल्म ह्यान्डहेल्ड क्यामेरा र सीसीटीभी क्यामेराबाट खिचिएको थियो । चलचित्रका क्रु र ४ कलाकारका कारण यसको बजेट १५ सय डलर अर्थात ८ लाख नेपाली रुपैयाँमा सीमित थियो ।

बक्स अफिसमा रिलिज भएको यो फिल्मले विश्वभर १९.३ मिलियन डलर अर्थात

१००० करोडको कलेक्सन गरे को थियो । फिल्मको बजेट र कलेक्सनमा ठूलो अन्तर थियो, जसले बजेट-कलेक्सन रेशियो लाई सिनेमा इतिहासकै सबैभन्दा उच्च बनाएको थियो । फिल्मको सफलताले निर्मातालाई यसको सिक्वेल बनाउने आईडिया आयो ।

३९० करोडमा बनेको पैरानर्मल एक्टिभिटी को ७ सिक्वेल यसपछि ओरेन पेलीले ‘पैरानर्मल एक्टिभिटी को ६ वटा सिक्वेल र स्पिनअफ बनाए । प्यारानोर्मल एक्टिभिटी फ्रेन्चाइजका ७ वटा फिल्मले विश्वभर जम्मा ८९० मिलियन डलर अर्थात १०००० करोड रुपैयाँ कमाए, जबकि उनीहरूको बजेट २८ मिलियन डलर अर्थात ३९० करोड मात्रै थियो । विश्वमा कुनै पनि फ्रेन्चाइजीको सफलता अनुपात त्याति ठूलो छैन।

पैरानर्मल एक्टिभिटीका सात फिल्म

प्यारानोर्मल एक्टिभिटी को पहिलो भाग सन २००७ मा आएको थियो । यसको दोस्रो फिल्म सन २०१० मा, तेस्रो २०११ मा, चौथो २०१२ मा, पाँचौं २०१४, छैटौं २०१५ र सातौं वर्ष २०२१ मा आएको थियो। यो विश्वमा सबैभन्दा धेरै हेरिएको हरर श्रेणीको फिल्म हो ।

“डिडिजे” असोज १ गते प्रदर्शन गर्ने मिति तय

काठमाडौं । डम्फु मिडियाको ब्यानरमा तयार पारिएको तामाङ कथानक चलचित्र ‘डिडिजे’ असोज १ गते प्रदर्शन गर्ने मिति तय गर्दै पत्रकार सम्मेलन गरी चलचित्रको ट्रेलर र चलचित्रको टाइटल गीतको भिडियो एकै साथ सार्वजनिक गरिएको छ ।

सोमबार बौद्धमा पत्रकार सम्मेलन गरी चलचित्रको ट्रेलर र चलचित्रमा समावेश गरिएको गीत ‘भर आरे जीन्दगीला’ टाइटल गीतको भिडियो एकै साथ सार्वजनिक गरि प्रदर्शन हुने मिति सार्वजनिक गरेका छ ।

चलचित्रको कथा, पटकथा र संवाद ऋतुराज पाख्रिनको रहेको छ । निर्माता दीपेन्द्र लोचन (मुरली), रञ्जिता स्याङतान रहेका छन् भने सहनिर्माता प्रवीण कुमार तामाङ रहेको छ । चलचित्रको निर्देशन अमिर दोडले गरेका हुन भने सह निर्देशनको भूमिका कुईसाङ रुम्बाले गरेका हुन् ।

चलचित्रको प्रस्तुतकर्ता भने पेमा लामा योज्जन रहेको छ । द्वन्द्व राजु तामाङ, नृत्य कृष्ण ब्लोन, छायाङ्गन विक्रम मोक्तान र त्रिलोक लामा, सम्पादन विक्रम मोक्तान, डबिङ सन्तोष गोले, मिक्सिङ कार्साङ लामा, गीतकार रुपेन मोक्तान, डेमा दोङ (तवला), सङ्गीतकार च्वाईस दोङ, रोशन लामा, गायक विशाल काल्तान, रोशन लामा, हावा लामा, गायिका जितु लोचन, निर्मला

घिसिङ, रञ्जिता घिसिङ, एरेन्जर दिपेश प्रधान, चाँदसिं र सानुबाबु घिसिङ रहेका छन् ।

डिडिजेमा अमिर दोङ, सुस्मा थिङ, सजिना लोचन, कुईसाङ रुम्बा, पदम दोङ, दीपेन्द्र लोचन, सोम मोक्तान, राज गोले, रञ्जिता स्याङतान, अनिता नेगी, मनिका मोक्तान, भुईसल लामा, माया मोक्तान, दोर्जे मोक्तान, प्रबल थिङ, नोर्साङ दोङ, विशाल थिङ रहेका छन् । त्यस्तै अतिथि कलाकारमा नायिका सुस्मा मोक्तान, रुपा यसघले, पुष्पाञ्जली लोचन रहेका छन् ।

ह्याङ तामाङ घि तादोला भन्ने मूल नारा बोकेर चलचित्रमा तामाङ भाषा, संस्कार संस्कृति, रीतिरिवाज र रिमिठमलाई मुख्य केन्द्रबिन्दु बनाएर तयार पारिएको निर्माण पक्षले जानकारी दिए ।

मानव जीवनमा जन्मदेखि मृत्युसम्मको कथालाई समेट्ने जमर्को गरिएका छौं । निर्देशक दोडले भने, ‘एउटा परिवार मा आफ्ना अभिभावकले मादक पदार्थ सेवन गर्दा आफ्ना छोराछोरीको भविष्यमा कतिको असर गर्छ, अभिभावकले मादक पदार्थ सेवन गर्दा मानसिक रूपमा छोराछोरीलाई कस्ता खालका असर गर्छ भन्ने खालका सन्देशमूलक विषयलाई समेत समेटिएको छ ।

चलचित्र डिडिजे यहि असोज १ गते राष्ट्रिय नाचघर जमलमा दिउँसो ठिक २ बजे विशेष प्रदर्शन हुने निर्माण पक्षले जनाएको छ ।

सिरीज “मिस स्कालेट” को टिजर सार्वजनिक

कान्तिपुर फिल्म एकेडेमीले निर्माण गरेको सिरीज ‘मिस स्कालेट’ को टिजर सार्वजनिक भएको छ । साइकोलोजिकल थ्रिलर सिरिजको पहिलो सिजन ४ एपिसोडको हुनेछ र प्रत्येक एपिसोड ४५ मिनेटको हुनेछ । यसलाई नेपाली, हिन्दी र अंग्रेजी भाषामा तयार गरिएको छ । वीरगन्जमा छायांकन गरिएको यस सिरीजका लेखक तथा निदेशक बलिराम चौहान हुन् । सिरिजमा गीत विष्ट, कुल श्रेष्ठ, कमल ओम्हा, आलिसा वास्ताला, कपिल रसाइली, सबी थापा, सुमित्रा अधिकारी, दिलिप नेपालको अभिनय छ ।

प्रकाश पुरी क्रिएटिभ प्रोड्युसर रहेको सिरिजमा शेरबहादुर तामाङको छायांकन छ । यसै सिरिजबाट गीत, कुल र कमलले डेब्यू गरेका हुन् । नेपालको लागि तयार पारिएको यो सिरिज ओटीटी प्लेटफर्म कान्तिपुर सिनेमाजबाट भदौ महिनामा रिलीज गरिनेछ । अन्तर्राष्ट्रिय ओटीटी प्लेटफर्ममा पनि हिन्दी र अंग्रेजी भाषामा रिलिज हुनेछ ।

यस सिरिजको ट्रेलर ओटीटी प्लेटफर्म कान्तिपुर सिनेमाजको घोषणा कार्यक्रममा सार्वजनिक गर्ने निर्माण पक्षले जनाएको छ । विश्वभरिबाट जुनसुकै डिभाईसमा पनि अनलाईन सब्सक्रिप्सन लिएर हेर्न मिल्ने बताईएको छ ।

सार्वजनिक सिरिज टिजर हेर्दा सिरिजको कास्टिङ र लाईन अप पनि नेपाली ओटिटीको लेभल र कन्टेन्टहरूको गुणस्तर राम्रै रहेको देख्न सकिन्छ । ईनिसीयल फेजमा न्युनतम ४८ घण्टाको प्रिमीयम कन्टेन्टबाट प्लेटफर्म सार्वजनिक गरिने र सबै कुराको तयारी पश्चात केही दिनमै प्लेटफर्मको औपचारिक रुपमा घोषणा गर्ने कान्तिपुर सिनेमाजको योजना छ ।

२७ दृश्य परिमार्जन गर्दै “ओ माइ गड २”

एजेन्सी । बलिउड अभिनेता अक्षय कुमार अभिनीत फिल्म ‘ओ माइ गड २’ को २७ दृश्य परिमार्जन गर्दै सेन्सर पास भएको छ । यसअघि फिल्मको २० दृश्य हटाउन भारतीय फिल्म सेन्सर बोर्डले सुझाव दिएको थियो । तर कुनै दृश्य नहटाई एडल्ड सेर्टिफिकेट दिइएको छ ।

फिल्ममा अडिओ र भिडिओ दुवै परिमार्जन गर्नुपर्ने बताइएको छ । साथै फिल्ममा अक्षय कुमारलाई भगवान शिवको ठाउँमा भगवान शिवको सन्देशवाहकको रूपमा देखाइने छ ।

भारतीय सञ्चारमाध्यम दैनिक भास्करका अनुसार निर्माताहरू फिल्मको १४ दृश्य परिमार्जन गर्न सहमत भएका छन् । अन्य दृश्य परिवर्तन नगर्नुको कारण खुलाउँदै सेन्सर बोर्डलाई निर्माण टिमले पत्र बुझाउनु पर्नेछ ।

अमित राय लिखित तथा निर्देशित फिल्ममा अक्षयसँगै पंकज त्रिपाठी र यामी गौतमको मुख्य भूमिका छ । यो फिल्म अगस्ट ११ देखि प्रदर्शन हुँदैछ । यही मितिमा सनी देओल र अमीषा पटेलको फिल्म ‘गदर २’ पनि रिलिज हुनेछ ।

सन् २०१२ मा प्रदर्शन भएको फिल्म ‘ओ माइ गड’ बक्स अफिसमा हिट भएको थियो । फिल्ममा परेश रावलले भगवानलाई अदालतमा मुद्दा हालेका थिए ।

अर्जुन श्रेष्ठ

को-अडिनेटर

९८४९३०४९६, ९८४५४४९४९६

इन्द्रभक्त श्रेष्ठ

व्यवस्थापक

९८४९४०४७११, ९८१०३११०८७

थिमि बैक्वेट प्रा. लि.

मध्यपुर थिमि-३, चारदोबाटो टि.बी. अस्पतालको अगाडि

स्तरिय, उत्कृष्ट सेवा, हाईजेनिक परिकार, सुविधा सम्पन्न ५५०० स्ववायर माथिका २ वटा ठूला हलको साथमा पर्याप्त पाकिङ सुविधा भएको शुभ-विवाह, व्रतबन्ध, सेमिनार, गोष्ठी लगायत अन्य सम्पूर्ण शुभ कार्यको लागि थिमि बैक्वेट प्रा. लि.

संवाद अनुभव र व्यवस्थानको उत्कृष्ट संलग्न

पार्टी मेन्यू

रेण्डम एण्ड क्यावरीङ्ग संयोजित

पार्टी प्यालेसको दुनियाँमा

एक उत्कृष्ट नाम

शंखधर पार्टी प्यालेस

शंखधर चोक, मध्यपुर थिमि-४, भक्तपुर

फोन नं.: ०१-५०९३४८८

मोबाईल: ९८४१३६८५३५, ९८४१४१६९११

अत्याधुनिक सुविधा सहित रमणिय पारिवारिक वातावरणमा विवाह, व्रतबन्ध तथा अन्य शुभकार्य लगायत सेमिनार, गोष्ठिका साथै विविध प्रदर्शनीको लागि सम्मन्वहोस् ।

हाल्यो सेवाहरु : Silk Print, स्टिकर प्रिन्ट, १० फिट सम्मको फलेक्स प्रिन्ट, A3 & A4 size color प्रिन्ट

Remember us for HD Quality print

१० फिट

जिदेव फलेक्स एण्ड स्टिकर प्रिन्ट

मध्यपुर थिमि-४, दुईपोखरी, इन्द्रयणी मार्ग

सम्पर्क : ९८५११०३५११, ९८०८११०३१४

पुनरव : शनिबार बाहेक अन्य बारहरुमा बिहान १०:०० बजेदेखि बेलुका ६:०० बजे सम्म ग्राहकहरुको सेवामा रहनेछ ।

तपाईंहरूकै चिरपरिचित

हिरावज्र ज्वेलरी

मध्यपुर थिमि- ४, शंखधर चोक

Hira Bajra Jewellery

MADHYAPUR THIMI- 4, SHANKHADHAR CHOWK

Tel: 6632809

सुस्वकी गहना, दुःस्वकी सजाना

प्रो. अष्टबज्र बज्राचार्य

शुभ श्री बैक्वेट (पार्टी प्यालेस)

सुविधा सम्पन्न रमणिय पारिवारिक वातावरणमा विवाह, व्रतबन्ध, तथा अन्य शुभकार्य लगायत सेमिनार एवं आउटडोर इनडोर क्याटरिङ्गका साथै कुक वेटरहरु चाहिएमा हामीलाई सम्मन्वहोस् ।

सम्पर्क: ६६३८७३४, ९८४१४७७८५२, ९८४१८६५५९४

सिद्धिकालीचोक, मध्यपुर थिमि-४ भक्तपुर

प्रकाशक/कार्यकारी सम्पादक: दीपक श्रेष्ठ, सम्पादक: दीपिका श्रेष्ठ, व्यवस्थापक: दिवस श्रेष्ठ, कार्यालय: सुन्दरनगर, मध्यपुर थिमि-३, भक्तपुर, फोन: ६६३३६५२, ९८५११०२२७३, मुद्रण: धिम्ले अफसेट प्रेस, अनामनगर, web Portal : www.thimitimes.com.np/